

פרוטוקול מליאה מן המניין 1/2026

יום שלישי, ב' שבט תשפ"ו, 20/1/2026, חדר מליאה, רח' הבנים 9 נס ציונה, בניין העירייה

נוכחים:

מר שמואל בוקסר – ראש העיר, סגנית רה"ע ומ"מ רה"ע - סמדר אהרוני, סגן רה"ע – עמרי רווח, סגן רה"ע – עמוס לוגסי, משנה לרה"ע - ליאור אלימלך, משנה לרה"ע - ערן רפאל, ליאור שרון, גיל אנוקוב, נעמי חסון, תומר תדהר, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, גלית אבינועם.

חסרים:

יהודה חיימוביץ, נאור ירושלמי.

משתתפים:

גיל ממון – מנכ"ל העירייה, עו"ד שולמית מנדלמן-כהן – יועצת משפטית לעירייה, רו"ח ליאור בן טריה – גזבר העירייה, הילה קרופסקי עוזרי – דוברת, אפרת דמארי – מנהלת אגף אסטרטגיה ולוגיסטיקה, עו"ד דנה זלוטין – מבקרת, לירן וייס – מנמ"ר, ויקי דיין - סגנית מנהלת אגף תכנון אסטרטגי.

קישור לצפייה במהלך השיבה: <https://www.youtube.com/watch?v=KhUkrcByzuo>

תוכן

- סעיף מס' 1 – שאילתות 4
- סעיף מס' 2 – סקירת אבטחת מידע והגנת הפרטיות 15
- סעיף מס' 3 – אישור חוזה רשות וחוזה פיתוח - הקצאה מד"אפ 28
- סעיף מס' 4 – הצעות לסדר 34
- סעיף מס' 5 – עדכונים 54
- סעיף מס' 6 – נאומים מהמקום 56

פרוטוקול

שמואל בוקסר: ערב טוב, חברים.

אנחנו מקיימים את ישיבת מועצת העיר השבוע, כשברקע המתיחות הביטחונית, שתושבי נס-ציונה חווים יחד עם כל אזרחי מדינת ישראל. נכון, אין שינוי בהנחיות פיקוד העורף, ואנחנו מתנהלים בשגרה, אבל למשנה זהירות, פתחנו את המקלטים הציבוריים והשבוע צוות החירום הרשותי ביצע תרגיל מקיף בהשתתפות כלל כוחות החירום וההצלה המקומיים. תרגלנו תרחישים מורכבים של מתקפת טילים, פגיעות במספר זירות במקביל. ירדנו לכל פרט כדי לוודא תפקוד מהיר ואפקטיבי של הצוותים, גם כשאין עזרה מבחוץ.

ערן רפאל הצטרף לישיבה

תושבי נס-ציונה וביטחונם עומדים לנגד עינינו כל הזמן. עבורנו אין דבר כזה להיות מוכנים מספיק. אני רוצה להודות לכל עובדי מערך החירום, שמבינים את גודל האחריות ולא מקלים ראש לרגע, שביצעו תרגיל מלמד, באחריות ובמקצועיות בלתי רגילה. אנחנו נמשיך לתרגל, לשפר יכולות ולהיות דרוכים ומוכנים, בתקווה גדולה שלעולם לא נדרש.

החירום תפס אותנו גם עם מערכת מזג אוויר קיצוני. עברנו מערכת חורפית עם עוצמות רוח אדירות, שהגיעו ל-70 קמ"ש. מעל 20 עצים בוגרים קרסו ברחבי העיר, גזעים נעקרו מהשורש. במזל, נגרם נזק רק לרכוש. אני אומר כאן בקול ברור, חיי התושבים חשובים יותר מכל. גיזום למטרה של הורדת משקל מהעץ מתבצע בדיוק כדי למנוע קריסה. הפעולות האלה מתבצעות מתוך אחריות, אחריות לחיי התושבים שלנו ואחריות למרחב ציבורי בטוח. לכל הנוהמים אני אומר, אנחנו נמשיך לפעול באחריות להבטחת בטיחות המרחב הציבורי.

בזכות מערכת חיזוי ממוקדת לנס-ציונה, נערכנו עם צוותים, כולל צוותי גינון מתוגברים בשטח מראש. לוחמי גשם פעלו גם בשעות הלילה, גם בסוף השבוע, והצליחו לטפל בעשרות מפגעים שאותרו בעיר, במהירות וביעילות.

גם כאן צריך להגיד תודה לצוותים, לצוותים מחויבים, מקצועיים ומסורים.

בעניין אחר, הודענו השבוע על רה-ארגון של כל מערך פינוי הגזם והגרוטאות בעיר. מחודש פברואר אנחנו עושים סדר בימי הפינוי. חילקנו את העיר לארבעה אזורים פינוי מוגדרים וברורים, מהלך שיבטיח הפחתה של תנועת משאיות כבדות בעיר, הפחתה של עומסי תנועה וזיהום אוויר, ייעול מערך הפינוי ובכך שיפור

חזות המרחב הציבורי, וגם - יום שישי לא יהיה יום פינוי גזם בשכונות, ונוכל כולנו ליהנות ממרחב נעים ונקי לקראת סוף השבוע.

אני קורא לתושבים, המהלך לשיפור איכות החיים של כולנו דורש את שיתוף הפעולה שלכם, עקבו אחרי הפרסומים שלנו, התעדכנו בימי הפינוי החדשים והקפידו להוציא גזם רק ביום הפינוי שלכם.

ולסיום, בשורה משמחת - קיבלנו אישור עקרוני ממשרד התחבורה להפעלת קו אוטובוס מהיר לרכבת בבאר-יעקב, ומשם לבית חולים אסף הרופא ולמחנה צריפין. זה פרויקט שעמלנו עליו רבות, מתוך החזון של תחבורה ציבורית נגישה, שוויונית וסביבתית.

כאן המקום להודות לשרת התחבורה, מירי רגב, שהבינה את החשיבות ופעלה לקידום הקו. יש לנו עוד כמה סידורים פנימיים מול משרד התחבורה, כדי שהקו יוכל להתחיל לפעול. אנחנו על זה מלא, ובקרוב נוכל לפרסם עוד פרטים.

תודה רבה, נעבור לסדר היום.

סעיף מס' 1 – שאילתות

שמואל בוקסר: מציג את השאילתה של נעמי חסון, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאילתה והתשובה לשאילתה מחולקת לחברי המועצה).

11.01.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

הנדון: **שאילתה לראש העיר לפי פקודת העיריות - המקוצר.**

תומכות חינוך (סייעות) לשם קידומן, שמירתן בעבודה ושביעות רצונן זקוקות ל**ותק** + שעות הכשרה מקצועית בסיסית או בפיתוח מקצועי, המבוצעות על ידי הגופים המקיימים קורסים / השתלמויות / הכשרות/לימודים לעובדי הרשויות המקומיות.
באיזה אופן ומתי עיריית נס ציונה תדאג לפתוח הכשרות כאלה לטובת העובדות, כמו שנפתחו מספר מחזורים בערים השכנות שלנו ?

בכבוד רב,

נעמי חסון

חברת מועצת העיר נס ציונה

שמואל בוקסר: התשובה היא - בהתאם לתקצוב וקול קורא של משרד החינוך, ב-2025 התקיימה הכשרה אחת וב-2026 מתוכננות שלוש הכשרות.

נעמי חסון: אני קוראת מתוך ההסכם שהסייעות חתמו עליו, ואני שואלת, איזה תוכניות הכשרה מוצעות, שמתוכן שלוש ההכשרות, שיכילו את ה-220 שעות שהם צריכים.

שמואל בוקסר: זה במסגרת ה-220 שעות, זה חלק מההכשרות שקובע משרד החינוך, ואנחנו הולכים בדיוק לפי החוזה, הסכם העבודה והתקנות.

מציג את השאילתה של נעמי חסון, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאילתה והתשובה לשאילתה מחולקת לחברי המועצה).

11.01.2026

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

[הנדון: **שאלתה לראש העיר לפי פקודת העיריות - המקוצר.**]

לאחרונה עוברים כיכרות העיר שתילה חדשה של צמחיה. שתילת פרחים עונתיים שמתכלים במהירות לעומת צמחים רב-שנתיים שהם עמידים ולרוב גם חסכוניים יותר במים. מה מדיניות העיריה לגבי תמהיל הצמחים שנשתלים בכיכרות, במיוחד בשנת הידוק חגורות בתקציב העיריה?

בכבוד רב,
נעמי חסון
חברת מועצת העיר נס ציונה

שמואל בוקסר: התשובה היא - פרחי העונה נשתלים בשני מחזורים בשנה על פי תמהיל שנקבע על ידי מנהלת פיתוח הגינון.

נעמי חסון: מה השינוי בעקבות שנת הידוק חגורות, ובהכרח צמחיה שנשתלת רב-שנתית, היא לוקחת פחות מים, וגם העבודה וההשקעה פחותה, מה השינוי מהשנים הקודמות לשנה הזאת, כשאנחנו בשנת הידוק חגורות?

שמואל בוקסר: אין שינוי. בזמנו היה שלוש פעמים בשנה שתילת פרחים, עברנו לפעמיים לפני 3 או 4 שנים, ופעמיים זה מספיק.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של שירי פרנצי-כהן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11.1.26

שאלתה לראש העיר:

מה סטטוס כתיבת נוהל השכרת מבנים בתשלום סמלי, שדיווחתם בנובמבר 2024 (!!!) שעובדים עליו כבר חודשים, ומתי הצפי לסיום כתיבת הנוהל והבאתו לאישור המועצה?

שירי פרנצי כהן

חברת מועצה

שמואל בוקסר: התשובה היא - תיקון הנוהל מצוי בעבודה ועד להשלמתו, עומד בתוקפו הנוהל הקיים.

שירי פרנצי-כהן: אני חוזרת ושאלת, למה זה מתעכב כבר שנה וחצי ויותר, בזמן שתושבי העיר צריכים את השירות, ועיריית נס-ציונה צריכה את ההכנסה?

שמואל בוקסר: כן. דרך אגב, השירות נמצא כי יש נוהל. רק לסבר את האוזן, היום יצא מכרז להשכרת שלושה גנים.

שירי פרנצי-כהן: אז למה הנוהל לא מתחדש? אמרתם שעובדים על זה.

שמואל בוקסר: אנחנו עובדים על זה, זה עסק מאוד מורכב ומסובך.

שירי פרנצי-כהן: שנה וחצי לעבוד על נוהל זה מסובך?

שמואל בוקסר: כן, מאוד מורכב.

שירי פרנצי-כהן: זה נשמע לי בעייתי מאוד.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של שירי פרנצי-כהן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11.1.26

שאלתה לראש העיר:

מהם השירותים עבורם נשכרו/נשכרים "דיירקט פלוס" בבעלות הקמפיין צוריאל שרון לדוברות העירייה, והאם זה לא בעייתי שהקמפיין לשעבר של ראש העיר בתקופת בחירות, נבחר (בפטור ממכרז) כנותן שירות בעירייה בריטיינר של 18 וחצי אלף ש"ח בחודש (פלוס מעמ)?

שירי פרנצי כהן

חברת מועצה

שמואל בוקסר: התשובה היא - שירותי ייעוץ והסברה נהוגים ברשויות מקומיות ניתנים לעירייה כדין על פי הליך פומבי להקמת מאגר יועצים.

שירי פרנצי-כהן: אז אני מצטערת, לא ענית לי. יש פה שתי שאלות בשאלתה, ולא נענית על אף אחד מהן. השאלה היא פשוטה, מהם השירותים עבורם נשכרו דיירקט פלוס בבעלות הקמפיין צוריאל שרון? והשאלה נוספת, והיא אמורה להיות שאלת המשך, אבל תענה לי בבקשה על השאלה הראשונה.

שמואל בוקסר: שירותי ייעוץ והסברה.

שירי פרנצי-כהן: אבל זה ריטיינר.

שמואל בוקסר: כן.

שירי פרנצי-כהן: השאלה השנייה שלי, שהיא יותר נוגעת בצד המשפטי – אתי, האם זה לא בעייתי שהקמפיין לשעבר של ראש העיר בתקופת הבחירות, נבחר בפטור ממכרז כנותן שירותים לעירייה, בריטיינר של 18.5 אלף שקל בחודש?

שמואל בוקסר: הוא לא נבחר בפטור ממכרז, הוא נבחר לפי הליך פומבי להקמת מאגר יועצים, עבר את כל הבדיקה המשפטית.

שירי פרנצי-כהן: והאם זה לא בעייתי גם מבחינה אתית?

שמואל בוקסר: לא, זה לא בעייתי.

שירי פרנצי-כהן: לא בעייתי שקמפיין שלך מקבל?

שמואל בוקסר: ממש לא.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של אתי דגן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11/01/2026

שאלתה - דוחות חניה כפולים

כאשר נרשמים מספר דוחות חניה לאותו רכב בפרק זמן קצר, טרם הייתה לבעל הרכב אפשרות לדעת על הדו"ח הראשון:

האם קיימת מדיניות או הנחיה לפקחים ליצור קשר עם בעל הרכב, והאם נשקלת אפשרות לביטול דוחות במקרים אלו לשם הגינות וכיפה וצמצום פגיעה מיותרת.

אתי דגן.

שמואל בוקסר: התשובה היא - חנייה על פי חוק באחריות בעל הרכב, כשמוגש ערעור לתובעת, הדברים נבדקים לגופם.

איתי דגן: שאלתי, האם אפשר לשקול לגבי תושבים שקיבלו יותר מדוח אחד באותו מקום, הרי הדוח מגיע בעצם בדיעבד, אחרי שלושה, ארבעה חודשים, אין להם את היכולת להבין, דוח אמור לחנך. ברגע שאין את הזמן חינוך ובן אדם מקבל ארבעה, חמישה דוחות באותו מקום, האם אפשר לשקול, שמי שיגיש ערעור יתחשבו בו בצורה מעמיקה?

שמואל בוקסר: אי אפשר כמדיניות לעשות את זה, זה הכול בידי התובעת וכל בקשה נשקלת לגופה.

איתי דגן: אלפי שקלים של משפחות משלמות כרגע, ובסוף, אתה יודע, גם ככה התקופה לא פשוטה.

שמואל בוקסר: אנשים צריכים להחנות לפי החוק.

איתי דגן: כן, אבל הם לא ידעו שאסור. קיבלו דוח אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, קיבלו אלפי שקלים הביתה.

שמואל בוקסר: אין דבר כזה. הם לא קיבלו אבל באותו יום.

איתי דגן: כן, אבל הדוח מגיע ארבעה חודשים אחרי. איך הם יכולים ללמוד?

שמואל בוקסר: זה רק הדוחות של המצלמות, כי דוחות פקח שמים על הרכב.

איתי דגן: אין בעיה, אני מדבר על דוחות המצלמות, האם אפשר לשקול, שמי שקיבל באותה נקודה יותר מדוח אחד, שיתחשבו?

שמואל בוקסר: אז אמרתי, לא. אנחנו לא יכולים לדעת אם דוח אחד, שתיים,

איתי דגן: ארבעה, חמישה דוחות לאותו אדם.

שמואל בוקסר: ועמד עוד ארבעה ימים באותו מקום ויש שלטים, איפה שיש מצלמות - אכיפה מוגברת, אין חניה, אדום לבד או מדרכה.

איתי דגן: אני בעד סדר ציבורי, אבל גם יש חינוך תוך כדי סדר ציבורי. אני אומר את זה באמת, מליבם של התושבים, שגם ככה זה לא פשוט.

שמואל בוקסר: אני יודע, פונים לא מעט והתובעת שוקלת כל בקשה לגופה. אין לנו שום זכות ועמדה להתערב בזה. היא כפופה ליועץ המשפטי לממשלה. שלא תקבל דוחות ותגיש ערעור, ואז תראה את התשובות.

איתי דגן: אני לא קיבלתי דוחות, אני רק אומר.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

איתי דגן: שזה בסדר, אבל איפה שאתה מקבל באותה נקודה, ארבעה, חמישה דוחות, אתה צריך לשלם 3,000 שקל, כמשפחה. זה דבר שהוא לא פשוט.

שמואל בוקסר: לא צריך להחנות איפה שאסור.

איתי דגן: אבל לא ידעו שאסור.

ליאור שרון הצטרף לישיבה

שמואל בוקסר: אצלנו רק התובעת יש לה זכות לבטל.

איתי דגן: שזה בסדר אבל איפה שאתה מקבל באותה נקודה ארבעה, חמישה דוחות ואתה צריך לשלם 3,000 שקל כמשפחה, זה דבר שהוא לא פשוט.

שמואל בוקסר: לא צריך להחנות איפה שאסור.

איתי דגן: אבל לא ידעו שאסור.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של איתי דגן, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11/01/2026

שאלתה מבנים עירוניים.

לאור ישיבת התקציב האחרונה והשנה התקציבית המאתגרת הצפויה לעיר, אבקש לדעת מה מצב השימוש במבנים ציבוריים: האם קיים פרסום מסודר של מיקומים, ייעודים ועלויות? והאם נבחנת השכרתם לחוגים, יוזמות פרטיות, ימי הולדת או גנים פרטיים, לצורך הגדלת הכנסות העירייה ושיפור נגישות, שקיפות וניצול יעיל לציבור.

איתי דגן.

שמואל בוקסר: התשובה היא - תיקון הנוהל, זה אותו נוהל, מצוי בעבודה, במסגרתו נבחנות, בין היתר, השכרת מבנים לימי הולדת ויוזמות פרטיות. אמרתי מקודם, היום יצא מכרז לשלושה גנים להשכרה. זה פורסם באתר. הכול מפורסם באתר, וזה לא הראשונים שאנחנו משכירים, דרך אגב.

איתי דגן: מצוין, אני שמח. כי זה עלה פה הרבה פעמים, סוף סוף.

שמואל בוקסר: זה לא סוף סוף, אנחנו כבר יותר משנתיים משכירים.

נעמי חסון: יש כבר גנים מושכרים.

שמואל בוקסר: בוודאי.

מציג את השאלתה של דנה שחק-כץ, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11/01/2026

הנדון: שאלתה - שבוע הנערה.

אין ספק שהמאורעות האחרונים הדגישו בפנינו את חשיבות קידום מעמד האישה. לכבוד שבוע הנערה החל בחודש מרץ, חודש מעמד האישה, האם אגף החינוך מתכנן פעילות בית-ספרית ייעודית לציון השבוע? אם כן, מהן הפעילויות המתוכננות?

בברכה,

דנה שחק כץ.

שמואל בוקסר: התשובה היא – כן, אכן מתוכננות פעילויות בית ספריות ביוזמת בתי הספר ובעידוד אגף החינוך. רוב הפעילויות מתבצעות עם עמותת שוות.

דנה שחק-כץ: שאלה - האם יש אפשרות לעשות איזושהי פעילות מטעם העירייה ולשתף את חברות המועצה שיבואו?

שמואל בוקסר: לא. חברות המועצה, חברי מועצת העיר, לא ישתתפו בפעילויות בית ספריות. רק זה עוד חסר לנו, להכניס פוליטיקה.

מציג את השאלתה של דנה שחק-כץ, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11/01/2026

[הנדון: **שאלתה - שבת תרבות.**

בהינתן שנת בחירות בפתח ומצב השיח הפוליטי, סובלני, דמוקרטי בארץ ובנס ציונה בפרט אבקש לדעת מדוע אירועי שבת תרבות הופסקו בעיר? ואיך העירייה יכולה להחזיר אותם למען קיום שיח ענייני, מכבד, מאוזן שהוא מהות הדמוקרטיה.

בברכה,

דנה שחק כץ, חברת מועצת העיר.

שמואל בוקסר: התשובה – זה מאוד פשוט, אירועי שבת תרבות הופסקו על רקע ירידה בביקוש.

דנה שחק-כץ: זה היה לפני שש שנים, נכון?

שמואל בוקסר: לא.

דנה שחק-כץ: כמה זמן?

שמואל בוקסר: בערך שש שנים, כן, זה 2019. אני כבר שבע שנים פה.

דנה שחק-כץ: אז אולי אפשר לבדוק את הביקוש שוב ויכול להיות שזה שווה לעשות משהו שוב, כי זה אירוע מדליק, מגבש קהילתית מאוד.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

שמואל בוקסר: שאלתה של נאור ירושלמי, גיל האם אתה מייצג אותו?

גיל אנוקוב: כן.

שמואל בוקסר: מציג את השאלתה של נאור ירושלמי, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11.1.26

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

שלום רב,

הנדון: שאלתה לראש העיר לפי פקודת העיריות

לפני שנתיים בדיוק הודעת כאן על פרויקט של החברה הכלכלית לסיוע וניהול בנייתם של ממ"דים בבתי תושבי העיר, לספק מעטפת כוללת, לחסוך זמן והתעסקות עם הליכי התכנון והבניה ואנשי מקצוע, ולהבטיח שהממ"ד יעמוד בכל התקנים.

ברצוני לשאול כמה ממ"דים כבר הוקמו בסיוע החברה הכלכלית, וכמה עוד נמצאים בתהליכי אישור?

בכבוד רב,

נאור ירושלמי

חבר מועצת העיר

שמואל בוקסר: התשובה היא - זה נורא פשוט. שלושה ממ"דים כבר הסתיימה הבנייה ומסרנו אותם. שבעה ממ"דים בתהליך בנייה, עוד שני ממ"דים לקראת קבלת היתר, ושבעה ממ"דים, ממתין לחתימת תושבים.

מציג את השאלתה של נאור ירושלמי, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאלתה והתשובה לשאלתה מחולקת לחברי המועצה).

11.1.26

לכבוד:

מר שמואל בוקסר

ראש העיר נס ציונה

שלום רב,

הנדון: שאלתה לראש העיר לפי פקודת העיריות

לפני כחודשיים ביצעה העירייה פרויקט הנגשה של מעברי החציה ברחוב עמק השושנים. כעבור כחודש החל תאגיד המים לשדרג את תשתית הביוב ברחוב עמק השושנים, פתח את אותם הצמתים ברחוב, ולאחר סיום העבודה התקין מחדש את מעברי החציה.

[ברצוני לשאול את ראש העיר: האם יש בעירייה מתאם תשתיות?

בכבוד רב,

נאור ירושלמי

חבר מועצת העיר

שמואל בוקסר: התשובה היא - כן, יש לנו מתאם תשתיות, זה אברהם הורן, ראש אגף תשתיות בעירייה.

מציג את השאילתה של גיל אנוקוב, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן: (השאילתה והתשובה לשאילתה מחולקת לחברי המועצה).

11.1.26

לכבוד:
מר שמואל בוקסר
ראש העיר נס ציונה

שלום רב,

הנדון: שאילתה לראש העיר לפי פקודת העיריות

עיריית נס ציונה החליטה להפסיק את ההתקשרות עם החברה ששכרה את המכוונים בנס ציונה והעביר הזכות לפרסם על המכוונים לחברה הכלכלית .
איזה סכום משלמת החברה הכלכלית לעיריית נס ציונה , דמי שימוש במכוונים ?

בכבוד רב,

גיל אנוקוב
חבר מועצת העיר

שירי פרנצי-כהן: אני חייבת לצאת, הבת שלי נפצעה בצופים.

שמואל בוקסר: בריאות.

שירי פרנצי-כהן עזבה את הישיבה

שמואל בוקסר: התשובה היא - בשל עבודות הקו הכחול הוסרו 30% מהמכוונים בעיר, כל הכביש הראשי, מה שיצר הפסד הכנסות. בתיאום בין העירייה לחכ"ל, ההתחשבות תבוצע בסוף שנת 2026.

גיל אנוקוב: כרגיל, לשאילתות קשות אתה לא עונה, כי אני לא שאלתי. גם אם הוסרו 30%, יש צפי הכנסה מה-70% הנותרים.

שמואל בוקסר: כן, אבל זה ה-70% הלא טובים, אתה מבין? הכביש הראשי. הלוא יש גם הוצאות, בסוף השנה נעשה התחשבות ואם יהיה רווח, ניקח אותו.

גיל אנוקוב: שאלת המשך - האם החברה הכלכלית משלמת ארנונה, אגרת שילוט על השלטים הקיימים?

שמואל בוקסר: לא. על המכוונים האלה לא משלמים, נכון? ויקי, על המכוונים משלמים אגרת שילוט?

ויקי דיין: אני לא יודעת.

שמואל בוקסר: זה מכוונים של העירייה, אף פעם לא שילמו.

גיל אנוקוב: שילמו. יש לי חדשות בשבילך, ראש העיר.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: הזכיינים, כן.

שמואל בוקסר: הזכיינים זה משהו אחר, זה זכיון חיצוני, הוא שילם כסף.

ויקי דיין: שאלת על החכ"ל.

שמואל בוקסר: החכ"ל לא.

גיל אנוקוב: אני שאלתי האם החכ"ל משלמת אגרת שילוט לעיריית נס-ציונה בגין המכוונים, והתשובה היא לא.

שמואל בוקסר: לא. התשובה היא לא, בוודאי.

סעיף מס' 2 – סקירת אבטחת מידע והגנת הפרטיות

סקירת אבטחת
פרטיות - למליאה.pdf

שמואל בוקסר: זה סעיף שעלה באחת מההצעות לסדר, אתם זוכרים?

איתי דגן: אמרת שברבעון הראשון זה יוצג. מצוין, אני שמח מאוד.

לירן וייס: שירי הגישה הצעה לסדר, שאושרה פה אחד, לסקור את נושא אבטחת מידע והגנת הפרטיות ואיך הוא מנוהל בעיריית נס-ציונה. אני אציג היום את כל נושא אבטחת המידע והגנת הפרטיות בעירייה, איך הוא מנוהל, עם דגש על תיקון 13 שעבר לאחרונה, בתחום הגנת הפרטיות. אני אגיד למי שלא מכיר אותי, אני לירן וייס, מנהל אגף מערכות מידע של העירייה בשלוש השנים האחרונות. קצת על הרקע שלי, בא מעולמות אבטחת מידע, הייתי מנהל תשתיות ואבטחת מידע במטריקס, לפני שמונה שנים. אבטחת מידע ותשתיות הם אצלי ב-DNA של התפקיד, ככה שזה נושא ועולם שמאוד מאוד קרוב אליי, ומאוד מאוד מדבר אליי ואני חי אותו. מבחינת איך אנחנו רואים את המעטפת הזאת של אבטחת מידע בעירייה, אז אנחנו מחלקים את זה לארבעה וקטורים.

שמואל בוקסר: סליחה רגע. אני רוצה לתקן את מה שנאמר קודם, בדקנו וחכ"ל משלמת אגרת שילוט.

לירן וייס: וקטור אחד של חקיקה ותקנות, מה שאנחנו מחויבים לעמוד בו. וקטור של המדיניות והנהלים, שאתם אנחנו מטמיעים ועובדים על פי הם. כל נושא התפעול והמוכנות שנוגע לגורם האנושי, להדרכה, למודעות וכן הלאה, וכל הטכנולוגיה והתשתיות, המערכות שעוטפות את כל התחום הזה. מבחינת עולם החקיקה והתקנות, כמו שאתם רואים, יש לנו מינויים רשמיים למה שמחויב על פי התקנות. הדבר הראשון, זה ממונה אבטחת מידע, CISO. הדבר השני זה ממונה הגנת הפרטיות, DPO. זה אותו תפקיד חדש, שנכנס בהמשך לתיקון 13 לחקיקה. מי שלא מכיר, תיקון 13 עבר בכנסת אי שם באוגוסט 2024, ונכנס לתוקפו באוגוסט 2025, והוא בא ושם דגש מאוד משמעותי על כל נושא הגנת הפרטיות, על המידע האישי של הלקוחות, אצלנו הם התושבים. איך נוהגים במידע הזה, מה עושים איתו, הזכויות של הפרט מבחינת המידע שלו האישי, שנמצא אצל אותם גופים. איך המידע עובר, איך הוא ישמר, מה רמת הסיווג שלו וכן הלאה. אחד התחומים החדשים, התפקיד החדש שנכנס, הוא אותו DPO, שתפקידו לפקח שאנחנו כרשות מבצעים את כל החובות המוטלות עלינו. במסגרת תיקון 13 יש 22 תקנות, שמחולקות לתתי פרקים, וה-DPO מטרתו לעבור איתנו על כל אותם 22 תקנות, ולוודא שאנחנו עומדים בהם ומבצעים אותם, ועובדים לפי התיקון. בשגרה אנחנו מבצעים ועדה להעברת מידע בין גופים. אין מצב כזה שמידע של תושב שנרשם

בחינוך עם הילדים שלו, מועבר באופן אוטומטי לאגף אחר בעירייה, מבלי שיש ועדה, שמסבירים בה למה צריך להעביר את המידע, האם אפשר בכלל להעביר את המידע. במרבית המקרים האלה בכלל יורדים מהפרק, כי מידע שאני נרשמתי בתור תושב לתחום החינוך לילדים שלי, לא אמור להגיע בצורה כזו או אחרת לשפ"ע, אם אין הצדקה לדבר הזה. ואנחנו שומרים על זה בצורה מאוד מאוד ברורה ומאוד מאוד, אין עברת מידע בין אגפים בלי אישור של ה-DPO החיצוני. בוועדה הזאת משתתף ה-DPO, משתתף המנכ"ל, משתתפת היועצת המשפטית, ואנחנו בוחנים את הנושא הזה ומקבלים בסוף את דעתו הרשמית, האם מותר להעביר או לא, מבחינת התקנה. אנחנו מקיימים ועדת היגוי חצי שנתית, בראשות מנכ"ל העירייה והיועצת המשפטית, עם ה-DPO, עם ה-CISO, שם אנחנו סוקרים את כל מה שעשינו בחצי שנה האחרונה, אם זה הדברים האקטיביים, מבדקי חדירה, מבדקי phishing, הדרכות, הטמעות, פערים שעלו, איך הם טופלו, ועדות שהיו, ועם זה, תוכנית עבודה להמשך.

אם נצלול למה עשינו במסגרת תיקון 13, אז כמו שאמרתי, תיקון 13 עבר חקיקה בכנסת באוגוסט 2024, ומאותה נקודה אנחנו כבר התחלנו להיערך לכל מה שנדרש כדי לעמוד בתיקון 13. זה לא שבא אוגוסט 2025, התיקון נכנס ואז התחלנו לעבוד, אלא הקדמנו את זה, ידענו שזה מגיע, ידענו שזה נכנס לתוקף, ובמסגרת אותה היערכות לתיקון 13, ביצענו מיפוי פערים מול התקנות, אותם 22 תקנות שצינתי בתוך התיקון הזה. מונה DPO חיצוני, כמו שאמרתי. עודכן כל סט הנהלים שנוגע לאבטחת מידע, הגנת הפרטיות, שימוש נאות במערכות מידע, אירועי סייבר במידה וקורים, מה עושים וכן הלאה. עודכנה מדיניות הפרטיות באתר העירוני. אתם יכולים להיכנס לאתר העירוני, להיכנס למטה, יש מדיניות פרטיות, אתם רואים את כל מדיניות הפרטיות של העירייה, איזה מידע נשמר, לאיזה צרכים שומרים אותו, איך פונים אלינו וכן הלאה. ונפתחה תיבת מייל ייעודית לפניות של התושבים, ככל ויש להם כאלה, שמופנית גם ל-DPO החיצוני וגם אלינו. במסגרת נושא הגנת הפרטיות, יש לנו 16 מאגרי מידע מנוהלים. רשמתי פה כמה דוגמאות, מאגר מידע של הרווחה, ארנונה, רישום ושיבוץ תלמידים, חניית פיקוח, מצלמות, וטרינריה וכן הלאה. אבל כל העולם הזה של מידע, שנוגע רק לתחום מסוים, מאוגד תחת איזשהו מאגר מידע רשמי, שרשום תחת משרד המשפטים כמאגר עם המטרות שלו ועם המידע שהוא נאסף, ומה מותר לעשות עם המידע הזה. מבחינת המדיניות והנהלים, אז רשמתי פה, העליתי פה על הכתב כמה נהלים עיקריים, שהם יותר נוגעים לתיקון. כדי לעמוד בתיקון 13, יש 12 נהלי חובה, מתוכם רשמתי פה 9 שהם היותר עיקריים. התחום הראשון נוגע לכל נושא כניסת העובדים והגישה שלהם למערכות המידע. כל עובד חדש שנקלט בעירייה חותם על טופס סודיות, על טופס נאותות השימוש במערכות המידע, מה עשה, מה אל תעשה, מה מותר, מה אסור, למי פונים וכן הלאה. נוהל הרשאות, שבא ומגדיר, זה גם חלק מתיקון 13, למי יש הרשאות, למה יש לו הרשאות. בחינה מחזורית כל שנה, האם אותו עובד שאתמול עבד בחנייה ופיקוח, יכול להיות שאחרי חצי שנה התמודד לתפקיד אחר ונויד לאגף אחר, האם הוא עדיין צריך לקבל את ההרשאות לחנייה, או שהוא עבר עכשיו לחינוך, אז צריך להוריד לו את ההרשאות בחנייה ולתת לו את

ההרשאות בחינוך, ולוודא שהדבר הזה קורה. אז הדבר הזה מבוצע באופן מחזורי וגם בשגרה. נוהל גישה מרחוק, כל עובד שיש לו הרשאה לחיבור מהבית, חותם על נוהל גישה מרחוק, שמגדיר מה הוא עושה, מתי הוא מתחבר, מתי הוא נתנתק, לא משאיר את החיבור לעבודה אם הוא לא ליד המחשב. אם הוא עכשיו משתמש במחשב ונתן לילד שלו לראות יוטיוב או לשחק רובלוקס, אנחנו לא מעוניינים שיהיה מחובר עדיין למערכות העירייה. אנחנו אומרים לו ומסבירים לו, אתה מנתק. אתה סיימת את העבודה, התנתקת מהארגון. זה בתחום הזה. בתחום אבטחה תפעולית, כמובן מדיניות סיסמאות, נוהל זיהוי ואימות, איך פונים אלינו, איך אנחנו מזהים את העובדים, מה הסיסמה שלהם, אם היא מורכבת, כל כמה זמן מחליפים אותה, אחרי כמה טעויות הם ננעלים וכן הלאה. נוהל של התקנים ניידים, מי מורשה לחבר התקן נייד, ומי לא מורשה לחבר התקן נייד. התקנים ניידים, כוונתי ל-disc on key וכן הלאה. ככלל, 99% מהעירייה לא מאפשר להם הדבר הזה. נוהל מדיניות גיבויים, שמגדיר כל כמה זמן מגבים, איזה מידע מגבים, האם משחזרים, מתי משחזרים. בדיקה מחזורית, שצריך לשחזר כדי לבדוק, שכשנצטרך את הדבר הזה בפועל הוא יעבוד. זה שאני מגבה וזה אומר לי בדוחות הכול סבבה, אחלה. אבל אני צריך לבדוק שזה באמת קורה, ושאני יכול ממש לקחת ולשחזר ולתעד את זה. אחת לשלושה חודשים נכנסים לכל מערכות הגיבוי, משחזרים קובץ, משחזרים שרת, משחזרים "Database" בודקים שהוא קביל, שהכול תקין, שהוא עולה נכון ושכל המידע בו תקין. מבחינת כללים והתנהגות, כללי אבטחת מידע ושמירה על הסודיות, דיברנו על זה גם. מדיניות עבודה עם בינה מלאכותית, עם כלי AI. כל עולם ה-AI הוא עולם מאוד מאוד מסוכן לתחום הפרטיות, ויש נוהל מאוד ברור על מה אנחנו עושים עם AI, מה אנחנו מעלים לכלי ה-AI, ואיך אנחנו עובדים עם זה. אז יש נוהל שמגבה את הדבר הזה והעובדים גם עוברים הדרכות, תכף נדבר על זה גם, עובדים עוברים גם הדרכות ממוקדות לנושא תחום הבינה המלאכותית וה-AI. ונוהל תגובה לאירוע אבטחת מידע, קיים נוהל שבא ומגדיר קרה אירוע, אז למי פונים, מה עושים, איך מנהלים את האירוע הזה, איך מודיעים לתקשורת וכן הלאה. מבחינת התפעול והמוכנות, זה כל עולם הגורם האנושי. אז כמו שאמרתי, אנחנו מבצעים מבדקי חדירה פנימיים וחיצוניים. אחת לחצי שנה מגיעה לפה חברה חיצונית, שמנסה להיות האקרים ולפרוץ לתוך מערכות העירייה. מסייעת לנו לאתר את כל אותן חולשות או נקודות חלשות שלנו, שאותן צריך לחזק ואותן צריך לעבות. בדיקת גיבויים, דיברנו. בקרה על שרשרת אספקה, העירייה עובדת עם המון ספקים כלפי חוץ, ובחלק מהמקרים צריכה להעביר אליהם מידע כזה או אחר. חלק מכל הסכם שנחתם מול ספקים, אנחנו בעצם מחתימים אותם גם על סודיות וגם על נהלי אבטחת מידע, וגם מבקשים את כל המסמכים, שמראים שהם עומדים בתקינה הנדרשות, ISO 2701, נהלי שמירה על המאגרים, נהלי הרשאות וכל מה שנדרש. עולם מאוד חשוב ומאוד מאוד מסוכן. היום מרבית הפריצות דווקא מגיעות מהעולם הזה. כל הנושא של הגורם האנושי, כל עובדי העירייה עוברים הדרכות ולומדות כל שנה, לכל העולמות האלה. כמו שאמרתי, גם לנושא ה-AI, אנחנו שמים על זה דגש וגם עושים כינוסים אגפיים. רק אתמול הייתי באגף החינוך, ועשיתי להם סקירה והעלאת מודעות לנושא אבטחת מידע. אנחנו

מבצעים אחת לתקופה ממש מבדק phishing יזום, שאנחנו שולחים מייל מתחזה לכל עובדי העירייה, בצורה רנדומלית בנושאים שונים, ומנסים להפיל אותם בפח. ממש מנסים להפיל אותם בפח ושילחצו על הלינק או שפתחו איזה קובץ, וברגע שהם עושים את זה, הם נופלים בפח כי הם לא זיהו, הם עוברים איזושהי הדרכה מיידית, שהם חייבים לראות אותה ולאשר שראו אותה, איך להבא אני אמור לזהות את זה. איך להבא אני אמור להבין שהמייל הזה מוזר, רשום משטרה, אבל הוא בכלל מגיע מ-Gmail. משהו מוזר, בסדר? אז גם את זה אנחנו עושים כחלק מהדבר הזה. מבחינת מוכנות, במידה ויהיה אירוע, אנחנו מראש באים ואומרים אין 100%. אנחנו עושים את המקסימום הניתן ואת מה שצריך. אבל אין 100%. לכולם בסוף פורצים, וזה לא עניין של אם זה יקרה, זה עניין של מתי וכמה מהר נגלה את זה והמטרה שלנו היא לזהות את המקרה הזה, במידה והוא יקרה, בצורה הכי מהירה שאפשר לקטוע אותו כמה שיותר מהר ולהתאושש ממנו ולהפיק לקחים. מי שאומר שיש 100%, משקר. אי אפשר להאמין לדבר הזה, אין 100%, פורצים לכל החברות הכי גדולות במשק, גם לגופים ביטחוניים. אז כמו שאמרתי, יש צוות תגובה, שמטרתו להיות מודע לדבר הזה ולראות איך מנהלים אותו, גם מול התושבים, גם מבחינת הדוברות, גם מבחינת צוות IR שמגיע ובוחן, עושה פורנזיקה לכל אותם תהליכים ומה שקורה, ומנהל את האירוע הזה. לא אכנס לכל העולמות הטכניים של מערכות וכן הלאה, אבל מבחינת שכבות, אני אשים רגע דגש דווקא על Siem Soc, כמו שאתם רואים בכל הסרטים האלה, הוא איזושהו חדר בקרה עם מיליון מסכים כאלה, שכל הזמן קופצים שם כל מיני אירועים וכל מיני דברים. אז יש לנו Siem Soc מנוהל, שמקבל את כל ההתראות ואת כל הלוגים מכל מערכות אבטחת המידע שלנו בעירייה. וככל ומזהה אנומליה, חיבור בין שני אירועים או לוגים, שנראים לא תקינים, באופן מידי מתקשר אליי, גם אם זה באמצע הלילה, גם אם זה ביום כיפור, מתקשר ל-DPO, מתקשר ל-CISO ומבצעים מהר הבנה האם האירוע הזה תקין, האם האירוע הזה צריך לקרות, האם לא. אוקי, יש לנו פה אירוע, צריך לנהל אותו, אז יש עיניים 24/7, 365 ימים בשנה על כל הרשת הארגונית ועל כל מוצרי האבטחה שמוטמעים ברשת. כמובן ניהול זהויות, ניטור ובקרה על הרשאות, מערכות גיבוי, שחזור, מערכות סינון דואר, הפצת עדכונים, patching, כל מה שנדרש בעולמות אבטחת המידע מבחינתנו ומבחינת התקנות ודרך העבודה הנכונה היום באבטחת המידע.

זה המשפט המסכם - אנחנו מחויבים לשמירה סביבה דיגיטלית בטוחה ומוגנת עבור עובדי העירייה ותושביה. עובדי העירייה פה, דווקא הם הראשונים במשפט, כי ככל ועובדי העירייה יעבדו בצורה מאובטחת ובצורה דיגיטלית בטוחה ונכונה, התושבים יהיו מוגנים. המידע שלהם יהיה מוגן, המידע שלהם יישמר. לא יהיה דלף מידע וכולנו נוכל לחזור הביתה ולקוות שלא אקבל טלפון בלילה.

שמואל בוקסר: תודה רבה, לירן.

נעמי חסון: האם העירייה או אתם כאגף עושים גם הדרכות לצוותי החינוך בבתי הספר, והאם גם לתלמידים או שצוותי החינוך מעבירים את המסר גם לתלמידים?

לירן וייס: אנחנו עושים לאגפי העירייה, לאגף החינוך. אגף החינוך מעביר את המסר לבתי הספר אבל משרד החינוך עושה את ההדרכות האלה גם לצוותי ההוראה ולרכזי התקשוב בתוך המוסדות החינוכיים.

נעמי חסון: ולך יש בקרה על זה באיזשהו אופן?

לירן וייס: אין לי בקרה על זה, אבל אני יודע שזה מבוצע כי משרד החינוך מקפיד על זה. אנחנו עובדים על רכזי המחשוב.

דנה שחק-כץ: למי כפוף ה-DPO?

לירן וייס: DPO כפוף למנכ"ל.

דנה שחק-כץ: אפשר לפנות למנכ"ל בנושא הזה ספציפית, כמו גופים אחרים?

לירן וייס: ניתן לפנות לתיבה הציבורית שמפורסמת באתר העירוני, וגם רשמתי אותה פה במצגת, DPO@nzc.org.il ולהעלות כל שאלה ותהיה בנושא הגנת הפרטיות.

דנה שחק-כץ: זה מופיע באתר העירייה?

לירן וייס: זה מופיע במדיניות הפרטיות באתר העירוני וזה מופיע גם במצגת.

דנה שחק-כץ: יש סקר פרטיות ש-DPO אמור לבצע?

לירן וייס: אז ציינתי במצגת, שבוצע סקר פערים ומוכנות לעמידה בתיקון 13.

דנה שחק-כץ: אפשר לראות אותו?

לירן וייס: לא ניתן לראות אותו, ניתן לציין בגדול מה הפערים שנמצאו, יש שם פרטים חסויים טכנית, שלא ניתן לפרסם אותם, כי זה לתת מודיעין לאויבים שלנו. אבל הפערים שנמצאו שם, הם פערים מינוריים. נמצאו שלושה פערים ושלושת הפערים האלה תוקנו.

דנה שחק-כץ: האם ניתן לראות נהלים ותוכניות הדרכה ותוכנית עבודה שנתית?

לירן וייס: כנ"ל, חלק מהדברים האלה הם טכניים ולא ניתנים לפרסום, כי מופיעים בהם פרטים טכניים.

דנה שחק-כץ: הכול חסוי על מנת לתעתע את האויב.

לירן וייס: כן, על מנת לא לתת מודיעין לגורמים עוינים, ויש גורמים עוינים מלא. לצערנו, אנחנו רשות מקומית, אנחנו מטורגטים כל הזמן.

דנה שחק-כץ: האם ה-DPO זכה במכרז או ייעוץ פרילנסר?

לירן וייס: ה-DPO נבחר יחד עם הלשכה המשפטית והיועצת המשפטית, במסגרת מוסדרת של מכרז מסודר. מכרז משכ"ל מסודר, נבדקו קורות החיים שלו, נבדקה תקינותו להגדרת התפקיד.

דנה שחק-כץ: אני במקרה בוועדת מכרזים, וזה לא זכור לי.

לירן וייס: זה מכרז משכ"ל, לא מכרז עצמאי.

גיל אנוקוב: זאת אומרת, הוא זכיין של המשכ"ל.

לירן וייס: כמה חברות התחרו לתת את השירות.

גיל אנוקוב: אנחנו מכירים את הנהלים של המשכ"ל.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: חברה זכיינית של משכ"ל, והיא מספקת גם את ה-CISO וגם את ה-DPO. עשינו את ההסדרה הזאת וגם את ההפרדה שצריך. פעלנו בכל האירוע עד אוגוסט 2025 כנדרש על פי החוק.

דנה שחק-כץ: סביב כל הנושא הזה של הפרטיות, יש חשש כבד לתביעות ייצוגיות של הפרת פרטים ומאגרים פרוצים. ולכן, על מי נופלת האחריות הפלילית, במידה וקורה משהו.

לירן וייס: האחריות הפלילית בנוגע לתיקון 13 והגנת הפרטיות, מרגע כניסתו של תיקון 13, הוא המנכ"ל, בגדול. אבל כל פנייה כזאת, ככל ומגיעה בערוצים המוסדרים, נבחנת ונבדקת על ידי ה-DPO, שזה תפקידו, וככל ויש עמידה מלאה בכל התקנות ויש תיעוד של כל מה שצריך להיות מבוצע, שבוצע, אז תביעה כזאת, כנראה,

דנה שחק-כץ: היא לא תחזיק מים, אבל אם יש תביעה כזאת, היא באה מול המנכ"ל.

לירן וייס: היא באה מול המנכ"ל מבחינת אחריות פלילית.

דנה שחק-כץ: עכשיו השאלה הכי קריטית. האם זה נאכף בקריית התרבות, החכ"ל, מועצה דתית, אירועים עירוניים? פה אני קצת מבינה. למשל, העירייה מוציאה google docs לכל מיני רישום של הורים, לכל מיני דברים, מה קורה במקומות האלה?

לירן וייס: צריך להפריד את השאלה לשתיים. ככל ואין בתוך ה-Google docs האלה מידע שנחשב מידע פרטי אישי, אין עם זה בעיה.

דנה שחק-כץ: שמות תושבים, טלפונים וכאלה?

לירן וייס: ככל ויש בזה איגוד של פרטים מזהים, מגדר, שם, תעודת זהות, מייל, כתובת, העדפות וכן הלאה, זה כבר הופך להיות מידע שמוגדר בהגדרה של מאגר מידע כמידע אישי, הוא לא אמור להתבצע בפלטפורמות, שהן לא פלטפורמות עירוניות מוסדרות.

דנה שחק-כץ: זאת אומרת שאסור להשתמש ב-Google docs.

לירן וייס: אני לא אמרתי שאסור.

דנה שחק-כץ: לא מומלץ.

לירן וייס: אני אמרתי שצריך להשתמש בפלטפורמות עירוניות מוסדרות. Google יכול להיות גם פלטפורמה עירונית מוסדרת.

דנה שחק-כץ: אבל הוא לא חסוי.

לירן וייס: לאו דווקא. זה תלוי בפלטפורמה, תלוי אם היא תחת חשבון ארגוני, כן או לא.

דנה שחק-כץ: מה לגבי לקריית תרבות, חכ"ל, מועצה דתית? נגיד כשאתה קונה כרטיסים.

לירן וייס: קריית התרבות היא לא חלק מהרשת העירונית מבחינת מחשוב, היא עומדת בפני עצמה. יש לה חברת מחשוב משל עצמה, יש לה ממונה הגנת פרטיות ו-CISO משל עצמה.

דנה שחק-כץ: והדבר הזה לא מוטמע שם?

נעמי חסון: והחברה הכלכלית?

לירן וייס: אני לא יודע, אני לא מנהל את הרשת העירונית של החברה לתרבות ופנאי.

שמואל בוקסר: לירן, תסובב רגע אחורה, תראה מה זה הכיתובים האלה שמופיעים.

לירן וייס: הפעילו כלי AI שמתמלל את זה. תכף נוריד את זה.

נעמי חסון: העירייה כוללת איזה זרועות? חברה כלכלית למשל?

לירן וייס: החברה הכלכלית בימים אלה עוברת את כל התהליך הזה כדי לבצע הפרדה ועמידה בכל מה שצריך.

שמואל בוקסר: באופן עצמאי.

דנה שחק-כץ: החברה הכלכלית כן כלולה?

שמואל בוקסר: לא.

נעמי חסון: לא, עכשיו מקבלת הפרדה.

לירן וייס: מבצעת את כל התהליך הזה באופן מסודר, בימים אלה.

דנה שחק-כץ: זאת אומרת, שאם אנחנו קונים כרטיסים מהיכל התרבות, אין אבטחה על הגנת פרטיות, מבחינת העירייה.

לירן וייס: אני ממש לא אמרתי את זה. יש להם ממונה הגנת הפרטיות, ממונה אבטחת מידע שלהם.

גיל אנוקוב: זאת אומרת, מי שהיום קונה כרטיסים לברכה ומוסר את השם שלו, את תעודת זהות שלו, את המין שלו, את הכתובת שלו, זאת אומרת, אין ודאות שהפרטים שלו,

לירן וייס: גיל, גם אצלי אין ודאות. אין ודאות בעולם אבטחת מידע.

גיל אנוקוב: החברה הכלכלית נותנת פה שירותים לתושבי העיר, ולכן צריך לאגום את הדברים האלה, וצריך להשית אחריות נוספת בפורמולה שאתה למעשה עושה פה בעיריית נס-ציונה, גם על החברות, גם על קרית התרבות וגם על החברה הכלכלית. זו הסוגייה פה עכשיו.

דנה שחק-כץ: לא, גם השאלה אם יש פריצה שם, האם זה לא משפיע?

גיל ממון: אני חושב שלא הבנתם. כל גוף אחראי לעשות את זה על פי חוק. אז כל גוף אמור שיהיה לו את כל מה שאנחנו הצגנו כאן, אצלו, כדי שלא ידלוף מידע.

דנה שחק-כץ: אבל השאלה במידה ודולף המידע, זו אחריות של העירייה, או אחריות של אותו גוף?

גיל ממון: לא, של כל גוף וגוף.

שמואל בוקסר: אנחנו אחראים לעצמנו.

נעמי חסון: אבל בריכת נס גלים, בריכה עירונית, יש לה בפני עצמה את הגוף הפרטיות, למשל?

גיל ממון: הם חייבים לעמוד בכל מה שמגדיר החוק, כמו שהעירייה עומדת.

ערן רפאל: היא חלק מהחכ"ל.

שמואל בוקסר: היא חלק מהחברה הכלכלית, הם צריכים לדאוג.

גיל אנוקוב: השאלה שנשאלת ונגזרת מתוך זה, האם העירייה, כגוף, שהוא למעשה קודם כל הבעלים של החכ"ל, ושותף בקרית התרבות,

שמואל בוקסר: לא, אנחנו לא שותפים בקרית התרבות, נעמיד דברים על דיוקם. אנחנו לא שותפים.

גיל אנוקוב: אה, לא שותפים?

שמואל בוקסר: ממש לא. כל המניות שייכות לסוכנות, כולן.

גיל אנוקוב: ממת?

שמואל בוקסר: מאז שהקימו את זה.

גיל אנוקוב: אוקיי, אז לחברה הכלכלית, בסדר?

שמואל בוקסר: זה סיפור אחר.

גיל אנוקוב: אז החברה הכלכלית. האם העירייה דוגמת את החברה, או תדגום אותה בעתיד, לגבי רמות אבטחות המידע שקיימות, או שיהיו קיימות בחברה הכלכלית? זה למעשה המטרה. המטרה שלנו למעשה, גם במה ששירי העלתה, וגם מה שעכשיו אנחנו דנים, שלמעשה רמת אבטחת המידע בחברה הכלכלית, תהיה זהה לפחות ברמה שיש אבטחת מידע בעיריית נס-ציונה. זו הסוגייה.

שמואל בוקסר: ואולי היא תהיה יותר?

נעמי חסון: הלוואי.

גיל אנוקוב: אני בטח אשמח.

נעמי חסון: אז לעירייה יהיה לאן לשאוף.

לירן וייס: תמיד נשמח להשתפר.

גיל אנוקוב: זאת הסוגייה.

איתי דגן: שאלה שלי, מה קורה עם קבוצות הוואטסאפ העירוניות לגבי הטלפונים?

גיל אנוקוב: רגע, שנייה. מה התשובה?

גיל ממון: הסברנו קודם, כל מה שהעירייה עושה, גם חכ"ל תעשה כדי לעמוד באותן קטגוריות.

לירן וייס: אלה התקנות, זה החוק.

גיל ממון: זה מה שהחוק מחייב.

לירן וייס: החוק מחייב. אחריות הפלילית של החברה הכלכלית תהיה על מנכ"ל החברה הכלכלית.

גיל אנוקוב: אנחנו כחברי מועצה לא אחראים על החכ"ל. זאת אומרת, אנחנו לא מעורבים ולכן אנחנו באים אליך.

גיל ממון: נעמי שאלה את השאלה הזאת קודם, ואמרנו, שהחכ"ל עושה את כל הפעולות כדי שיהיה לו את אותן אבטחות.

נעמי חסון: הפרדה אישית.

גיל ממון: כן.

שמואל בוקסר: בוודאי.

גיל אנוקוב: זאת אומרת, כרגע, נכון להיום, הוא עדיין לא בסטטוס של עיריית נס-ציונה מבחינת רמות אבטחה.

שמואל בוקסר: אני לא יודע.

לירן וייס: הוא בדרך.

גיל ממון: הוא בתהליך הזה.

שמואל בוקסר: הוא מטפל.

גיל אנוקוב: אז מה שאמרתי נכון. כי העירייה סיימה את התהליך. אנחנו במקום אחד, והוא מיישר קו.

נעמי חסון: כמה זמן לוקח תהליך כזה של הפרדה?

לירן וייס: בסקילים שלהם, מאוד מהר. ואני אגיד שאני מייעץ להם איך לעשות את זה נכון, אז אתם יכולים להיות רגועים שיהיה בסדר גם שם.

נעמי חסון: אני במקרה גם קשורה אליהם, אז ברבעון הבא זה כבר יהיה, למשל?

לירן וייס: אני מעריך שכן. אנחנו שואפים שזה יקרה.

נעמי חסון: לא, סדר גודל של זמנים.

דנה שחק-כץ: אני אשמח לשאול עוד שאלה. הלואי והייתי יודעת מה אני שואלת, אבל אני אנסה בכל זאת. ה-SO שהעירייה עובדת איתו, זה אוטונומי או פתוח?

גיל אנוקוב: היא השליח במקרה הזה.

דנה שחק-כץ: האם operating system, שהעירייה עובדת איתו, זה אוטונומי או פתוח?

לירן וייס: ה-SOC?

דנה שחק-כץ: כן.

לירן וייס: ה-SOC הוא אוטומטי, ברור שהוא אוטומטי. הוא אוטומטי, אבל יש עיניים אנושיות שצופות בו ומעירות אותנו, ככל וצריך.

דנה שחק-כץ: התקשורת איתך היא רק במייל, נכון? אי אפשר לבוא ולשאול אותך שאלות מוזרות כאלה.

לירן וייס: גם לא צריך, יש תיבה של DPO ופונים אליו.

איתי דגן: לגבי קבוצות הוואטסאפ, איך אתה מגבה גם שם את המספרים, את הטלפונים, את השמות?

לירן וייס: כל ניהול קבוצות הוואטסאפ העירוניות מבוצע תחת מערכת מאוגדת, שנבדקה עם כל תקני אבטחת המידע. מבחינת פרטיות, אין שם יותר מדי. ככל ואני הצטרפתי לקבוצת הוואטסאפ, המספר שלי חשוף, כן או לא, כי אני בקבוצה. אבל מעבר לזה, אין שם נתונים פרטיים. כל מי שנכנס לקבוצה הזאת יכול להיכנס ולראות את המספרים, אבל אין שם איגוד מידע.

הילה קרופסקי: חשוב להגיד שעיריית נס-ציונה לעולם לא מצרפת אנשים לקבוצות, אנשים מצטרפים מרצונם ומיוזמתם.

גיל אנוקוב: שתי שאלות אחרונות מבחינתי. א', האם חלק מאתרי האינטרנט חסומים לעובדי עיריית נס-ציונה?

לירן וייס: כמובן.

גיל אנוקוב: ולא הבנתי בדיוק לגבי ההרשאה לעובדי עירייה לשימוש בבינה חכמה, ב-AI. האם יש הרשאה, אין הרשאה?

לירן וייס: כשנכנס כל נושא הבינה המלאכותית, שקיים כבר שנים, אבל נכנס יותר לשיח ולשימוש היומיומי, עם כל הכלים החינמיים שיש היום בעולמות ברשת, אז בעצם אנחנו הקמנו נוהל והעברנו הדרכות ייעודיות ואפילו כל בוקר זרקנו לכל העובדים במסך איזשהו פופ-אפ, שאומר להם מה מותר, מה אסור, איזה מידע אסור להעלות, מה אתם כן יכולים להעלות. אתם יכולים לעשות שימוש בתוך כלי AI במידע שהוא כבר ציבורי ופורסם והוא קיים ברשת. אתם יכולים לקחת קובץ אקסל עם תושבים ועם פרטים שלהם ולהעלות את זה למערכת AI, כי ברגע שהעליתם את זה לתוך מערכת, שכל המהות של AI זה ללמוד מתוך כל החומר שמעלים אליה. אז יש נהלים מה מותר, מה אסור, ויש גם חסימות כאלה או אחרות של מערכות שמזהות את זה.

נעמי חסון: רציתי לשאול שאלה אחרונה, האם כל קבצי ה-Google docs, רישום תלמידים וכו', של אגף החינוך, עובר באופן ישיר, כשאגף הרווחה רוצה אותו?

לירן וייס: לא. הסברתי, וועדה להעברת מידע. ככל ויש הצדקה להעברה הזאת, והיא אושרה, יועבר. ואם לא, אז לא. אין העברה ישירה.

נעמי חסון: זה לא מדויק.

לירן וייס: יש הפרדת הרשאות.

ליאור אלימלך: את אומרת משהו קשה.

נעמי חסון: אני אומרת משהו קשה שאני חוויתי.

ליאור אלימלך: על סמך מה?

נעמי חסון: חוויתי אישית העברת מידע של הילדים שלי לאגף הרווחה, שלא ביקשתי. אז זה בעייתי קצת.

לירן וייס: אפשר לבחון את זה עם פנייה מסודרת.

ערן רפאל: השאלה גם לפני כמה זמן, נעמי.

נעמי חסון: השנה.

לירן וייס: בגדול, אין העברה בין אגפים, אם אין הצדקה להעברת המידע.

נעמי חסון: אוקטובר, אפילו אחרי התיקון.

לירן וייס: ככל ויש הצדקה, מעבירים. אם אין הצדקה לא מעבירים. זה לא מאושר.

נעמי חסון: טוב, אז צריך לבדוק את זה.

גלית אבינועם: וזו ועדה של שלושה אנשים, אתה, מנכ"ל העירייה ומי עוד, סליחה?

לירן וייס: ה-DPO, והיועצת המשפטית. בסוף גם היועצת המשפטית חתומה בוועדה הזאת, גם המנכ"ל, וגם DPO.

גלית אבינועם: אז את צריכה לשאול אותם.

נעמי חסון: אני אתחיל איזושהי בדיקה בנושא.

לירן וייס: בשמחה.

שמואל בוקסר: תודה, נעבור לסעיף הבא.

סעיף מס' 3 – אישור חוזה רשות וחוזה פיתוח - הקצאה מד"א

לירן וייס עזב את הישיבה

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מקריאה מתוך חוות הדעת, המצ"ב לפרוטוקול זה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו, כדלקמן:

עיריית נס-ציונה
Municipality of Ness Ziona
לשכת היועצת המשפטית

כ"ו טבת, תשפ"ו
15 ינואר, 2026
מש/10039

לכבוד
מועצת עיריית נס ציונה
א.ג.נ.,

הנדון: **אישור חוזה פיתוח וחוזה רשות בין עיריית נס ציונה לבין אגודת מגן דוד אדום בישראל**

בקשר לחוזה פיתוח וחוזה רשות, בין עיריית נס ציונה לבין אגודת מגן דוד אדום בישראל (להלן: "האגודה"), המובאים לאישור המועצה, הנני לחוות דעתי כדלקמן:

1. האגודה הגישה לעיריית נס ציונה (להלן: "העירייה") בקשה להקצאת המקרקעין הידועים כחלק מחלקה 90, בגוש 3849, חלק ממגרש 215, בשטח של כ- 1,500 מ"ר בנס ציונה אשר ייעודם מבני ציבור, על פי תכנית נס/128 לשם בניית מבנה בשטח של כ- 1,200 מ"ר אשר ישמש כתחנת מד"א ונקודת הזנקה לרבות משרדי הנהלה (להלן: "הבקשה").
2. וועדת הקצאות המליצה בישיבתה מס' 202206 מיום 13.12.2022 להקצות למד"א כ- 1,500 מ"ר מהחלקה בהסכם ל- 25 שנה, על מנת להקים בה מבנה בשטח של כ- 1,200 ולהשתמש בו כתחנת מד"א ונקודת הזנקה, לרבות משרדי הנהלה, כמפורט בהחלטת ועדת ההקצאות, וביום 28.12.2022 החליטה מועצת העירייה בישיבתה מס' 11/22 מיום 28.12.2022 לאשר ההקצאה בהתאם להמלצת וועדת ההקצאות לעיל.
3. ביום 24.1.2023 החליטה מועצת העיר בישיבתה מס' 1/23, לאשר את חוזה פיתוח וחוזה הרשות בין העירייה לבין מד"א.
4. ביום 4.12.2025 ניתנה חווי"ד מהנדס העיר, אינג' בועז גמליאל, על פיה לאחר שאושרה ההקצאה למד"א כאמור לעיל, הגישה מד"א בקשה להיתר בניה, ממנה עולה כי נדרש עדכון השטחים כפי שהוקצו, בהיבט הקרקע וגם בהיבט הבינוי. עפ"י הבקשה להיתר שהוגשה, היקף השטחים העיקריים הנדרשים הוא כ- 1,200 מ"ר, ובנוסף נדרשים כ- 1,000 מ"ר לשטחי שירות עבור הקומה המפולשת בקרקע המשמשת כקירוי חניות האמבולנסים וכשטחי התארגנות להזנקה. בנוסף, במהלך תכנון הפרויקט ובעקבות המצב שנקלעה אליו מדינת ישראל, נדרש גם תכנון חניון תת קרקעי אשר ישמש כמחסן אמבולנסים בשעת חירום, ואשר יהווה גם מחסה מוגן להצטיידות וטיפול בשעת חירום. לכן, יש לעדכן את ההקצאה לשטח קרקע של כ- 1,875 מ"ר (להלן: "המקרקעין") ושטח בנוי של כ- 2,200 מ"ר מעל הקרקע וכ- 1,850 מ"ר מתחת לקרקע, ובסה"כ שטח בניה של כ- 4,050 מ"ר (להלן: "המבנה"). השטחים ייקבעו סופית בהיתר הבניה מצ"ב חווי"ד מהנדס העיר המסומן **כנספח א'** ומהווה חלק בלתי נפרד מחוזה זה.

ער עם לר טל מוטבה

עיריית נס-ציונה
Municipality of Ness Ziona
לשכת היועצת המשפטית

5. עפ"י אישור מורשי חתימה של האגודה, מיום 1.12.2025, המצורף **כנספח ב'** ומהווה חלק בלתי נפרד מחוזה הפיתוח וחווה הרשות, הצהירה האגודה כי יש בידה וביכולתה לגייס מקורות מימון לבניית המבנה ולהפעלתו.

6. וביום 4.12.2025 המליצה וועדת הקצאות בהתאם לחו"ד מהנדס העיר, בישיבתה מס' 202506 מיום 4.12.2025, להקצות למד"א את המקרקעין, למטרת נקודת הזנקה, חניית אמבולנסים, לרבות משרדי הנהלה, כמפורט בהחלטת ועדת ההקצאות, ומועצת העיר החליטה בישיבתה מס' 10/25 מיום 9.12.2025 לאשר ההקצאה בהתאם להמלצת וועדת ההקצאות לעיל.

7. מובאים בזאת לאישורכם:

א. חוזה פיתוח עפ"יו מקבלת האגודה רשות שימוש במקרקעין על מנת להקים מבנה חדש למטרת נקודת הזנקה, חניית אמבולנסים, לרבות משרדי הנהלה, בשטח של כ- 4,050 מ"ר, וזאת תוך 3 שנים מיום חתימת חוזה הפיתוח.

ב. חוזה רשות עפ"יו מקבלת האגודה ללא תמורה, רשות להשתמש במקרקעין ובמבנה שיוקם עליהם על פי חוזה הפיתוח, למשך 24 שנים - 11 חודשים, ובכפוף לכך כי האגודה תשתמש במקרקעין ובמבנה שיוקם עליהם בהתאם לייעודם.

8. א. עפ"י תקנה 3(2)ג) לתקנות העירויות (מכרזים) תשמ"ח-1987, העירייה רשאית להתקשר בחוזה ללא מכרז כשמדובר בחוזה עפ"יו מועברים מקרקעין למוסד ציבורי למטרות חינוך, תרבות, מדע, דת, צדקה, סעד, בריאות או ספורט והם מיועדים לאחת מהמטרות האמורות.

ב. כמפורט לעיל, הליכי נוהל משרד הפנים להקצאת קרקעות ומבנים בפטור ממכרז ללא תמורה או בתמורה סמלית, שפורסם באוקטובר 2001, על תיקונו, בוצעו במלואם במקרה דנן.

9. לאור הכרזת שר הפנים על עיריית נס ציונה כעירייה איתנה החל מיום 16.3.14, ועפ"י סעיף 188 (ב1) לפקי העירויות, כפופה ההתקשרות בחוזים שבנדון לאישור מועצת העירייה ברוב חבריה.

10. מצ"ב חוזה הפיתוח וחווה הרשות **המסומנים "ג" ו-"ד"** בהתאמה.

11. לאור כל האמור לעיל, אין מניעה לאשר התקשרות העירייה עם האגודה בחוזה הפיתוח וחווה הרשות המצ"ב.

בכבוד רב,

שולמית מנזלמן-כהן, עו"ד
 היועצת המשפטית לעירייה

גלית אבינועם: אני רק רוצה לציין איזושהי הערה עובדתית אחת, שהתשריטים שנמצאים כאן, הם לא בקנה מידה של כלום ושום דבר, ואי אפשר להבין מהם כלום. ומי שלא נכנס ל-GIS ומבין במה מדובר, לא

יוכל להבין את הנספחים. אז באמת כאילו דיברתי על זה באיזשהו הקשר אחר. חבל פשוט שזה ככה, זה גם מושחר לחלוטין.

שירי פרנצי-כהן חזרה לישיבה

יקי דיין: הנספחים אחרי סריקות עוברים מכאן לכאן, לכן הם מושחרים ואני בשמחה אעביר לכם את זה נקי. רוב החומרים שאנחנו מעבירים פנימית, עד שהם מגיעים אליכם, הם עוברים כמויות של סריקות.

גלית אבינועם: ברור, אבל לשלוח PDF בדיגיטל יחד עם החומר של הישיבה, זה משהו שהוא פתיר ופשוט וקיים כבר אצלכם, לא צריך להמציא איזה מסמך.

יקי דיין: אז אני אומרת, ברגע שאנחנו מעבירים טיוטת הסכם למד"א לאישור, הוא מועבר עם הנספחים המעודכנים. אותו הסכם בדיוק שמועבר אליהם, מועבר אליכם לאישור. אנחנו לא נוגעים בו, איך שהוא, as is. אתם רוצים לראות אותו יותר ברור, מקובל, אתם תקבלו.

גלית אבינועם: מעולה. תוכלי לשלוח לנו את זה, בבקשה?

יקי דיין: כן.

נעמי חסון: אפשר להעלות את זה כרגע ולקבל הסבר על התשריט?

שמואל בוקסר: כרגע אין אפשרות.

גלית אבינועם: זה לא קיים, זו בדיוק הבעיה.

שמואל בוקסר: עוד שאלות?

גיל אנוקוב: כן. נאור העלה כמה פעמים את הנושא של מתאם הפרויקט הזה של הקמת מרכז מד"א בנס-ציונה, גם בשאלות אם יש מתאם כזה, וכמובן שיש פה מישהו שדוחף את העניין, זה מבורך, אבל אנחנו כבר תקועים בסיפור הזה שנתיים וחצי, שלוש, מאז ההקצאה הראשונה.

שמואל בוקסר: לא אנחנו תקועים, הם תקועים. הם לא עשו את זה בכוונה.

גיל אנוקוב: לא, חס וחלילה. אני רק אומר שבשורה התחתונה הפרויקט הזה מתעכב למעלה משנתיים וחצי, ואנחנו חושבים שעדיין צריך מישהו בתוך העירייה שידחוף את העניין, בין אם זה ידחוף בתוך המנגנון הפנימי בתוך העירייה, בין אם זה ידחוף את מד"א, כדי שהם יקדמו את העניינים יותר מהר. החשש שלנו,

שיקרה עם מד"א בסוף בדיוק מה שקרה עם מכללת פרס, שרצו להקים את המכללה בנס-ציונה, ובסוף היא עברה לרחובות, וגם בסוף מד"א, שלדעתי הוא יהיה מנוע רציני מאוד בנס-ציונה מבחינת תעסוקה ומבחינת שירות רפואי לתושבים, ועם כל הסחבת הזאת שמתנהלת, בין אם זה באשמתנו או באשמתם, מישהו אחר יפתח להם את הדלתות, והם יעתיקו את משכנם למקום אחר.

שמואל בוקסר: אני אענה לך. קודם כל, מכללת פרס לא בנס-ציונה.

גיל אנוקוב: אני יודע שהיא לא בנס-ציונה.

שמואל בוקסר: אבל אתה לא יודע למה. זה לא בגלל שהתעכבו. נס-ציונה עשתה טעות פטאלית. יש שם 10,000 סטודנטים, הם כבר עכשיו שכרו את הבניין השלישי ברחובות, הפסד נטו של נס-ציונה. אם אתה רוצה, בארבע עיניים, אני אספר לך את הסיבות למה היא לא בנס-ציונה. מד"א, הבעיה הייתה שהם הלכו בדרך של תחנה מרחבית, סטנדרטית, עד שבא "עם כלביא", ואז הם אמרו, אנחנו מבטלים הכול, אנחנו רוצים להכניס הכול מתחת לאדמה. יש שם 15 אמבולנסים, את כולם מתחת לאדמה. ואז בשביל להכניס אותם מתחת לאדמה, היה צריך להגדיל את הבניין. אז כל התוכניות שהיו, זה היה כבר לקראת הגשה להיתר, אז הכול הם התחילו מהתחלה, כולל תב"ע חדשה. נכון?

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: יש שם תב"ע על הנושא של הגבהת המרתף.

שמואל בוקסר: אנחנו עושים את המקסימום, האמן לי, אני יושב על זה, וההנדסה יושבת על זה וויקי יושבת על זה ואנחנו רוצים אותם מאוד.

גיל אנוקוב: אני אומר שרק צריך לפעמים, יש פתגם שאם אתה רוצה להכניס את הזה לאורווה, צריך לכסות לו את העיניים. אז לפעמים צריך לדחוף את העגלה פנימה וגם גוף.

עמרי רווח יצא מחדר הישיבות

ערן רפאל: אני רק רוצה להוסיף על מה שראש העיר אמר, כי קצת יצא לי לראות לפחות. אבל מוישה פולק, ייזכר על טוב, משאת חיי זה הפרויקט הזה. ואני אומר לך, שמוישה פולק יושב על העורק הראשי של כל מי שאפשר כאן בעירייה, כדי שהפרויקט הזה ילך ויתקדם ולא ילך אחורה.

נעמי חסון: איש יקר. כל הכבוד לו. בריאות.

שמואל בוקסר: האמן לי, זה פרויקט ענק. עיריית נס-ציונה רוצה, לא סתם הקצינו את הקרקע. למרות שאתה יודע, בקדנציה הקודמת הייתה אחת שהתנגדה, אמרה תקצו לחמש שנים, הם ישקיעו 30 מיליון שקל, נקצה להם את זה לחמש שנים.

איתי דגן: אין דבר כזה.

שמואל בוקסר: בוודאי שאין דבר כזה. מה, הם גם יבנו את המבנה, גם ישקיעו את ההשקעה וכל זה לחמש שנים?

נעמי חסון: אינשאללה שמשה פולק יזכה לראות את זה חי ונושם ופותח.

שמואל בוקסר: אנחנו מקצים למקסימום שאפשר חוקית ומעבר לזה, זה כבר עסקת מקרקעית, ואנחנו מאוד מאוד רוצים את זה, ולא סתם הקצינו את הקרקע. קרקע מאוד מאוד יקרה, בלי כסף. עוד שאלות?

גלית אבינועם: יש לי רק הערה. אחד, אני מברכת על חתימת החוזה ועל העבודה שנעשתה, על מנת שאנחנו נוכל לקבל את השירותים של מד"א פה בעיר לטובת התושבים. ראיתי שרשום כאן, בסעיף 7, שתוך שלוש שנים מיום חתימת חוזה הפיתוח, המקום יהיה מוכן לאכלוס. כן?

יקי דיין: כן. זו ההתחייבות.

גלית אבינועם: ההתחייבות הזאת נהדרת מבחינת הזמנים, בעיניי, ותודה לעוסקים במלאכה.

שמואל בוקסר: עוד מישהו רוצה להגיד משהו?

עמוס לוגסי: אני רק רוצה לעדכן את החברים, עם כל הכבוד לאדון פולק, מי שהעלה את זה לסדר יום, ומי שהעלה את זה בתור החלטה, זה חבר המועצה עמוס לוגסי.

שמואל בוקסר: נכון.

עמוס לוגסי: זה היה הרעיון הוא שלי, ואחר כך כולם הצטרפו.

ערן רפאל: יישר כוח.

נעמי חסון: יישר כוח לעשייה.

שמואל בוקסר: עמוס, עגלת ההצלחה, יש בה הרבה מקום.

(מדברים ביחד)

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד אישור התקשרות העירייה עם אגודת מד"א בחוזה פיתוח וחוזה הרשות, בהתאם למפורט בחוות דעתי ובהתאם לנספחים, הסכמים שמחליפים התקשרות קודמת שנעשתה, בהתאם למפורט למסמכים שקיבלתם.

שמואל בוקסר: מי בעד?

בעד: פה אחד. (עמרי רווח לא השתתף בהצבעה).

החלטה: מאשרים פה אחד התקשרות העירייה עם אגודת מגן דוד אדום בישראל בחוזה פיתוח וחוזה הרשות, במקרקעין הידועים כגוש 3849 חלק מחלקה 90 חלק ממגרש 215 עפ"י תכנית נס/128, בהתאם למפורט בחוות דעת היועמ"שית והנספחים לה, הסכמים שמחליפים התקשרות קודמת שנעשתה, בהתאם למפורט במסמכים שהועברו לחברי המועצה.

שמואל בוקסר: תודה רבה, ויקי.

ויקי דיין עזבה את הישיבה

סעיף מס' 4 – הצעות לסדר

סמדר אהרוני: מציגה את הצעתה לסדר בנושא הקמת אנדרטה לזכר השואה, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

דצמבר 25

סמדר מוצפי אהרוני
סגנית ומ"מ ראש העיר
עיריית נס-ציונה
Municipality of ness ziona

מר שמואל בוקסר
ראש העיר

הנדון: הצעה לסדר

על סדר היום - הקמת אנדרטה לזכר השואה

השואה הינה זיכרון וקשה וכאוב בהיסטוריה של העם היהודי.
זיכרון שחזר עם גבורה ועוצמה שהיתה מנוע עצום לאדיר להקמת מדינת ישראל.
בעיר ישנם אנדרטאות וגינות השזורות בפרק העוסק התקומה, כמו גינת כ"ט בנובמבר, אולם אין שום מקום המציין את השואה והגבורה של תקופה חשובה זו.
כמי שאמונה על נושא ההנצחה בעיר, אני מבקשת לאשר בישיבה זו, הקמת אנדרטה שתעסוק בשואה והגבורה, נכון יש בבית העלמין נס ציונה אנדרטה קטנה המנציחה את חללי טרבלינקה אך אינה מתייחסת לשאר המדינות שבהם התקימה שואה נוראה.
אני רואה חשיבות רבה לנושא ההנצחה ובטח לפרק כה חשוב ומשמעותי בהיסטוריה של העם היהודי. (כולל את שואת יהודי לוב, עירק ועוד .
הצעת החלטה
לפעול למציאת קרקע והקצאת משאבים הנדרשים לצורך תכנון וביצוע האנדרטה .

בברכה
סמדר מוצפי אהרוני
סגנית ממלאת מקום ראש העיר

שמואל בוקסר: מה את מבקשת? האם להעביר לוועדה, לדון, להוריד מסדר היום או לדחות את זה לישיבה הבאה?

סמדר אהרוני: מאחר ומדובר בהקצאת קרקע והקצאת משאבים, אני מבקשת להעביר את זה לדיון בוועדת ההנהלה.

שמואל בוקסר: יש התנגדות?

גלית אבינועם: כן, אני מתנגדת.

ערן רפאל: גם אני מתנגד.

שירי פרנצי-כהן: גם אני מתנגדת.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

עמרי רווח שב לחדר הישיבות

גלית אבינועם: אני מבקשת לפתוח בהבהרה ברורה, זיכרון השואה והגבורה הוא יסוד עמוד בזהות הלאומית, המוסרית והערכית שלנו. דווקא משום כך, חשוב לומר שהנושא שמוצע כאן, הוא נושא רחב ומורכב, שהמקום הטבעי והנכון שלו, הוא במסגרת ועדות. הבעיה, שבועדת הנהלה לא חברים חברי האופוזיציה. את גם יושבת בוועדת ההנצחה, אם אני לא טועה, את יושבת הראש שלה, ובעצם בוועדות האלה ניתן לקיים דיון עומק אחראי, לבחון היבטים היסטוריים, חינוכיים, תכנוניים, תקציביים, טוב, הקצאת קרקע, ולגבש תהליך ראוי ומכבד עבור שורדי השואה, שמתגוררים בעיר, ובני משפחתם ומעבר. כפי שצוין, בעיר קיימים כבר אתרי זיכרון והנצחה מסוגים שונים, והשאלה היכן וכיצד ובאיזה אופן נכון להרחיב או להוסיף הנצחה לשואה ולגבורה, והשאלה הזאת מחייבת עבודה מסודרת, עבודת מטה, שיתוף ציבור, וחשיבה מאוד, מאוד רגישה, ולא איזושהי החלטה באיזושהי ועדה. אז אני מבקשת להדגיש, אני לא מתנגדת לרעיון, אני מתנגדת לתהליך. יש להקפיד על התהליך הרעיוני והתכנוני של זה, והנצחה היא לא סיסמה אלא אחריות מאוד מאוד כבדה, במיוחד בנושא הזה. זה אחריות לזיכרון לדורות הבאים. ואני יכולה להגיד, שההצעה לסדר הזאת, היית יכולה במילא להכניס את זה לסדר היום באחת הוועדות שאת מכהנת בהן. אני רואה בזה עוד חסימה מהאופוזיציה להגיש עוד הצעה לסדר.

סמדר אהרוני: ראש העיר, אני יכולה להבהיר, בבקשה, שוועדת ההנצחה עוסקת בנפגעי פעולות איבה בלבד, גלית. אז חבל שלא טרחת להעמיק בנושא הזה. אבל לא נורא, הכול בסדר. תודה לך על הדברים המלומדים שהשמעת.

גלית אבינועם: אני שמחה ששמעת.

ערן רפאל: אני רוצה להתנגד להתנגדות של גלית. אני לא שמעתי מסמדר שלא יהיה דיון מעמיק. למה את מוזילה חברת מועצה? זה מיזוגיני מה שעשית. אני חושב שסמדר העלתה הצעה ראויה. אני חושב שכשזה יעלה לוועדה, סמדר תדאג שזה יהיה בצורה הנכונה ביותר והראויה ביותר, כי זיכרון השואה חשוב לכולנו. ולכן, אני חושב שההצעה הזו היא הצעה טובה.

שירי פרנצי-כהן: ההתנגדות שלי היא ממש לעניין של להעלות הצעות לסדר, ואחר כך לבקש להעביר אותן לוועדות. בטח ובטח, בוועדת הנהלה, שאנחנו לא יודעים מתי היא מתכנסת, ומתי היא תתכנס בנושא בדיון הזה. ואני לגמרי זורמת עם זה שיש לך הצעות מעולות, ואני ממש מפרגנת, אבל בוא נעשה דיון. כי בסוף דיון יש גם הצבעה, ונוכל כולנו אולי אפילו להצביע בעד פה אחד. אז אני ממש ממש מבקשת, מאחר ואת היחידה מהקואליציה שמעלה הצעות לסדר, לפחות באחרונה שאני זוכרת, אם כבר את מעלה הצעות לסדר, בואו נדון בהן. מה המטרה להעלות הצעה? אני מניחה שאת יכולה לשלוח מייל לראש העיר ולהגיד לו בבקשה, בוועדת הנהלה הבאה או אחרי הבאה, תעלה את ההצעה הזאת. אבל להעלות את זה במועצת העיר בשביל לבקש להעלות את זה לוועדת הנהלה, זה הדבר הכי מיותר, ופשוט לא נותן לנו שום אפשרות בתור חברי מועצה לדון בנושא החשוב הזה, כי הוא באמת חשוב. זהו, זאת הבקשה שלי ממך.

עמרי רווח: אני רוצה להגיד, שאני חושב שיש המון ועדות, ויש המון דברים על סדר היום בוועדות, ואני חוויתי לפחות באופן אישי את התחושה של הצעה לסדר, שמקבלת תוקף בתוך ישיבת מועצה, ואז, בין אם היא עוברת לדיון באופן רשמי לוועדה, זה הרבה יותר אפקטיבי, זה מקבל קדימות על פני נושאים אחרים, שמנהלי אגפים רוצים להעלות בתוך הוועדות, וכן יש חשיבות לעניין הזה. זאת אומרת, גם כשעולה הצעה לסדר ומעבירים אותה לדיון, אני אומר לך, יש לזה אפקט.

שירי פרנצי-כהן: איזה נושא עלה?

גיל אנוקוב: כן, אנחנו נשמח באמת לדעת איזה עלה.

שמואל בוקסר: נא לא להפריע, הוא לא הפריע לכם.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

גיל אנוקוב: סמדר, א', אני קודם כל מברך על הרעיון ברמה העקרונית, אבל אני חוזר ואומר מה שאני אומר לך לגבי כל הצעות לסדר שלך, תביאי לנו דברים מבושלים. זה לא מתאים מה שאת עושה. זה פשוט לא מתאים. תפנו לוועדה להנצחת השואה, להתאחדות יוצאי עיראק, שציינת, תסגרו את העניין של הקצאת הקרקע, תעשו איזה סיעור מוחות, תביאו משהו מבושל, נפתח סעיף תקציבי לעניין הזה, נקדם את העניין הזה כמו שצריך. את כל פעם חוזרת על הדברים האלה, באמת, עם הצעות מעולות, שאת מביאה אותן

למועצת העיר, ומעלה הצעות להעביר אותן לוועדה, זה לא רציני. באמת זה לא רציני, ואנחנו נתמוך בכל ההצעות שלך, כי ההצעות ברמה העקרונית, הן הצעות טובות. ואני מתחבר למה ששירי אמרה, שאנחנו מרגישים שההצעות שלך, התכלית שלהן היא רק לחסום אותנו. אז בואי תביאי את זה, אנחנו נתמוך בך, כל ההצעות ברמה העקרונית הן הצעות טובות. ולעמרי, אני אומר לך, אנחנו נשמח לדעת אם חלק מההצעות שאתם העלייתם פה במועצת העיר והחלטתם, בגלל הרוב שלכם במועצה, להעביר אותן לוועדות, מה היו תוצאות של הדיונים בוועדה. נשמח אפילו אחד. אתה יודע מה?

איתי דגן: עדכונים במליאה.

גיל אנוקוב: עדכונים במליאה, ראש העיר.

שמואל בוקסר: בוועדת הנהלה יש פרוטוקולים. תודה רבה, עוד מישהו?

נעמי חסון: אני אשמח להגיד מילה. בהחלט הצעה לסדר טובה מאוד, למרות שיש לנו בבית העלמין נקודת אזכור לטרבלניקה.

סמדר אהרוני: בלבד.

נעמי חסון: בלבד, כן. ציינתי וזה בסדר. החבר'ה של כיתות ה' כל פעם עושים שם טקס מאוד מכובד, אבל זה באמת נקודה אחת בתוך כל השואה העצומה הזו, וזה בדיוק רציתי להשלים בעניין. בהחלט, הצעה טובה וכו', אבל אם מעלים את זה לוועדת הנהלה, כבר ממדרים פה כמות עצומה של חברי המועצה, שבשולחן הזה היא 48% מתושבי העיר, וברגע שזה עולה לוועדות, שהאופוזיציה היא חלק מהן, אז גם יש לנו אפשרות להביע, לעשות דיון מעמיק, לקחת חלק. תושבי נס-ציונה הוותיקים פה, יש להם איזשהו say בעניין, ולכן הייתי מאוד שמחה, או דיון או ועדות, שגם יש חלק לאופוזיציה.

שמואל בוקסר: אנחנו נשמח לקבל אתכם לקואליציה ותהיו שותפים לכל הדיונים.

נעמי חסון: לא מפתיעה אותי תשובתך, כבוד ראש העיר.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד להעביר את ההצעה לסדר של חברת המועצה, סמדר אהרוני, לדיון בוועדת הנהלה?

בעד: שמואל בוקסר, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, ליאור אלימלך, עמרי רווח, ליאור שרון.

נגד: דנה שחק-כץ, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, גיל אנוקוב, נעמי חסון, גלית אבינועם.

החלטה: מאשרים ברוב קולות להעביר את ההצעה לסדר של חברת המועצה סמדר אהרוני לדיון בוועדת הנהלה.

דנה שחק-כץ: רק להבהיר, אנחנו מתנגדים להעביר לוועדה, אנחנו לא מתנגדים לאנדרטה. (דין ודברים שאינו מעיקרי הדיון)

ליאור שרון יצא מחדר הישיבות

שמואל בוקסר: שירי, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. הצעה הבאה לסדר, הקמת ספסל חברתי.

סמדר אהרוני: מציגה את הצעתה לסדר בנושא הקמת ספסל חברתי בבתי הספר בעיר, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

דצמבר 2025

סמדר מוצפי אהרוני
סגנית ומ"מ ראש העיר
עיריית נס-ציונה
Municipality of ness ziona

לכבוד

ראש העיר שמואל בוקסר

הנדון: הקמת ספסל חברתי בבתי הספר בעיר

דברי הסבר:

לאחרונה התקבלה פנייה מיחדת ומרגשת נציגי מועצת התלמידים בכיתת ו' בבית ספר בן צבי. ההצעה שנשלחה הינה מנציגי מועצת התלמידים דניאל חיים וגבי חסידוב בשמו של התלמיד אופק בן ציון.

בהצעתם מעלים התלמידים להציב בחצר בתי הספר בעיר " ספסל חברתי".

"הספסל ישמש סימן מוסכם – כל תלמידי שיגיש בודד או שאין לו עם מי לשחק בהפסקה, יוכל לשבת עליו. כך ידעו חבריו לכתה ושאר התלמידים שהוא זקוק לחברה, ויוכלו לגשת אליו, לשוחח, לשחק ולהפיג את תחושת הבדידות."

היחזמה הזו:

מקדמת ערכים של רגישות, הכלה ושייכות

מסייעת במניעת חרמות וביצירת סביבה בטוחה ותומכת.

הצעת החלטה:

להטמיע את הרעיון בבתי הספר בעיר, להציב ספסל חברתי בכל בית ספר עם שילוט ברור, רעיון שיצור שינוי אמיתי ויעביר מסר חשוב

בברכה

סמדר מוצפי אהרוני

סגנית מ"מ ראש העיר

שירי פרנצי-כהן: בבקשה, בואו נקיים דיון.

גלית אבינועם: אני מתנגדת להצעה.

(דין ודברים שאינו מעיקרי הדיון)

שמואל בוקסר: מה את מבקשת, סמדר?

סמדר אהרוני: מאחר וזה מצריך תוכנית וחיבור של כל הגורמים הרלוונטיים, אני מבקשת לקיים דיון בוועדה למיגור אלימות.

שמואל בוקסר: מי מתנגד?

גלית אבינועם: אני מתנגדת.

שירי פרנצי-כהן: גם אני מתנגדת.

גיל אנוקוב: גם אני מתנגדת.

דנה שחק-כץ: גם אני בשלב הזה.

גלית אבינועם: אחד, הרעיון הזה הומצא בבריטניה ב-2019 בהתחלה, על ידי אליסון ג'ונס, ואני רוצה להגיד משהו מאוד עקרוני ואישי. ההצעות לסדר נועדו להציף צרכים ציבוריים כאן במליאה, ולא לשמש איזושהי עטיפה רשמית לרעיונות שמיושמים כבר שנים בעולם, בוודאי לא רעיונות שהיה כבר אפשר להכניס בתוך הוועדות, שאת במילא יושבת הראש שלהן. כפי שאמרתי בהצעה לסדר הקודמת שלך, כאשר סגנית ראש עיר, יושבת ראש ועדות, מביאה למליאה רעיונות מיובאים, ללא עבודת מטה, בלי תוכנית, כפי שחבריי כבר העירו לך, ובלי צורך אמיתי בהחלטת מליאה, מתעוררת שאלה פשוטה - האם זאת יוזמה או להשתמש בכלי ציני שנועד לאופוזיציה?

ליאור שרון שב לחדר הישיבות

כל הצעה כזאת תופסת זמן, חוסמת אותנו מלהגיש הצעה לסדר יום אחרת ודוחקת הצעות אחרות, וככה לא מחזקים דמוקרטיה מקומית, ואי אפשר להתעלם מהפער. מי שמבקשת לדבר על חיבור, הכלה ושיח חברתי, נראתה במליאה הקודמת, לא כמגשרת, אלא כחלק ממקהלה רועשת, שמנופפת בידיים, מהדהדת

אמירה לא נכונה וצווקת זה שקר, במקום לברר את האמת. זאת לא הנהגה חברתית, אלה סיסמאות, ואם רוצים באמת לקדם רווחה, חיבור וערכים, עושים את זה בעבודת מטה שקולה וסדורה ולא דרך הצעות סרק, שנועדו לייצר כותרות.

סמדר אהרוני: ראש העיר, אני מבקשת מילה אחת בבקשה. אני חייבת, סליחה, לא תעצור אותי הפעם. את אוכל לדבר על שקר, יקירתי, כשאת כותבת תוך כדי הישיבה, שראש העיר לא העלה את ההצעות שלך כי הוא דחה אותם. את ביקשת אותן במליאת פברואר. את כותבת לבנות אלטרנטיבה שקרים ומדברת על שקרנים. תודה, גלית.

שמואל בוקסר: בבקשה.

גלית אבינועם: אין לי כוונה להגיב על זה.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

דנה שחק-כץ: אני חושבת שזה נושא חשוב מאין כמוהו, באמת. ואני ממש מתבאסת שאתם לא רוצים פשוט להצביע בעד הדבר הזה. למה להעביר את זה לוועדה? אני מבינה שצריך תוכנית בשביל לקבוע פסל.

סמדר אהרוני: כי צריך את כל הגורמים המתכללים.

דנה שחק-כץ: סבבה, אבל בואו נחליט שעושים את זה, ואז נחליט איך עושים את התקציב.

(מדברים ביחד)

שמואל בוקסר: גלית, אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

דנה שחק-כץ: אני רק מבקשת שתחשבו על הנושא הזה, שאפשר לאשר את זה, ואחרי זה לחשוב איך מיישמים. אבל זה דברים כל כך חשובים, ובאמת אני חושבת שכולנו בעד לעשות אותם. באמת אני חושבת ככה.

גיל אנוקוב: אני חוזר על מה שאמרתי גם לגבי ההצעה הקודמת שלך, מעבר לזה. במקום שתביאי הצעה כזאת, שתביאי לפה את מנהלת אגף החינוך, שתיתן את חוות דעתה לגבי המיזם הזה, מישהו מהשירות הפסיכולוגי, האם זה נכון או לא נכון שיהיה ספסל בבית ספר או לא. אני לא יודע, באמת אין לי מושג.

שמואל בוקסר: מי אמר שזה לא יקרה בוועדה למיגור אלימות? זו ועדה שיש גם חברי אופוזיציה.

סמדר אהרוני: הוא גם חבר ועדה לדעתי, לא?

גיל אנוקוב: אני אומר, אם זה מגיע לשולחן המועצה, תביאי את זה מסודר. אני אומר לך את זה כל פעם. באמת, זה רעיון מצוין. אני לא יודע מה תהיה חוות דעתה של מנהלת אגף החינוך בעניין הזה, ואם היא חושבת שזה נכון או לא נכון מההיבט הפסיכולוגי, אבל תביאו את זה לכאן. כאן אני יכול להצביע בעד ואז תבוא מנהלת אגף חינוך ותגיד, תשמע, זה לא נכון לעשות דבר כזה. יבוא השירות הפסיכולוגי יגיד תשמע, זה לא מתאים לילדים.

סמדר אהרוני: זה עובר לוועדה.

גיל אנוקוב: לא, אם את מביאה את זה לפה, תביאי את זה לנו, שאנחנו נדע אם להצביע בעד או נגד. למה שאנחנו נצביע בעד רעיון, שלדעתי הוא רעיון בכלל לא רע, אבל הוא לא נכון פסיכולוגית. למה את שמה אותנו במקום הזה עם ההצעות הלא מושלמות האלה שאת מביאה לנו? באמת, ולמה, עמרי, גם כן יכול להיות שותף בעניין הזה. ואם להעביר את זה, להעביר את זה לוועדת החינוך, כי מי שיהיה בתוך ועדת החינוך, זה מנהלת אגף החינוך והשירות הפסיכולוגי.

שירי פרנצי-כהן: זאת שאלה לשולמית ובבקשה, זה לפני הזמנים.**שמואל בוקסר:** לא, זה הכול בזמנים. זה התנגדות דקה.

שירי פרנצי-כהן: לא, אז שולמית, לי יש הצעת החלטה נגדית. היא ביקשה להעביר את זה לוועדת למיגור אלימות, אני מבקשת להעלות את זה לדיון, וצריך להצביע גם על זה וגם על זה, בהתאם לסעיף 42 לפי הפקודה. לגופו של עניין, הצעה מהממת, באמת חשובה מאין כמוה, לדעתי בשדות היה ספסל כזה והוא היה מדהים, והלוואי וזה יהיה בכל בתי הספר בעיר. עלות אפסית, כמה עולה לעשות ספסל עץ? נראה לי אפס, לא יודעת מה. 200 שקל לספסל גג, וזה כל כך חשוב בימים האלה. אנחנו יודעים כמה ילדים מתאבדים בגלל בעיות של בדידות וחרדות, ושאר אחד לא מדבר איתם. ואני מבקשת ממך, לא סתם ביקשתי עוד הצעת החלטה, מבקשת ממך שנדון, כי לכולנו יש, לא רק בצד הזה של השולחן, יש מה להגיד בנושא. אנחנו יכולים כולנו להצביע בעד הצעת ההחלטה הזאת. לא צריך תוכנית, לא צריך תקציב, זה נראה לי גרושים של הגרושים. ובבקשה, בואו ניישם את זה. זה אמירה סופר חשובה, סופר. יותר חשוב מהכול.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אני לא מכירה שתי הצעות החלטה.**שירי פרנצי-כהן:** יש, סעיף 42. תסתכלי.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: כשיש שתיים. אבל אין שתיים.

שירי פרנצי-כהן: הצעה שלי, זו השנייה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אבל היא עלתה עכשיו.

שמואל בוקסר: לא, אין הצעה. יש הצעה לסדר שלה, ורק על זה דנים.

שירי פרנצי-כהן: לא, הצעת החלטה, לא מדברים הצעה לסדר. מדברים על הצעת החלטה, אחת מול אחת נגדה.

שמואל בוקסר: לא, אין דבר כזה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: אין לך הצעת החלטה כי לא הגשת הצעת החלטה.

גלית אבינועם: יש בפקודת העיריות. זה אותה הצעת החלטה, לאותה הצעה לסדר.

איתי דגן: בעבר היה פה אירוע כזה, שינינו והעברנו את זה לדיון, דנו בזה בסוף.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: ברמת הפרוצדורה, לא על הספסל החברתי עכשיו, ברמת הפרוצדורה - יש הצעה לסדר של סמדר והצעת החלטה להעביר את זה לוועדה למיגור אלימות, אין עוד הצעת החלטה כרגע לעניין הזה.

שירי פרנצי-כהן: אבל כשכתוב עמדו להצבעה שתי הצעות.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: עמדו יותר מהצעה אחת, אבל אני צריכה שיהיו שתיים. אני בינתיים מכירה אחת, דרך ההצעה לסדר.

שירי פרנצי-כהן: זה כאילו צריכות להיות שתי הצעות לסדר על אותו עניין?

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: נגיד שאם יש יותר מהצעת החלטה בעניין שבנדון, כן.

שירי פרנצי-כהן: היא יכולה עדיין לשנות את הצעת החלטה?

איתי דגן: היא יכולה לשנות את דעתה ולהביא את זה לפה ואני חושב שכולנו בעד. להיפך.

שירי פרנצי-כהן: אנחנו ממש מבקשים.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: היא יכולה להציע את מה שהיא רוצה להציע, זה ברור.

גיל אנוקוב: יש לי הצעה, שזה יעלה בישיבת מועצה הקרובה עם חוות דעת של מנהלת אגף החינוך וחוות דעת של השירות הפסיכולוגי.

שמואל בוקסר: לא, זה צריך דיון, לא נספיק.

שירי פרנצי-כהן: ועדה למיגור אלימות נפגשת פעם ברבעון.

גיל אנוקוב: ואם הם חושבים שזה נכון, אז לא להעביר את זה לוועדה או נצביע בעד.

סמדר אהרוני: אני מבקשת להעביר את זה לוועדה למיגור אלימות.

שמואל בוקסר: סליחה. אנחנו בהצעות לסדר, זה לא בדיון. בבקשה, נעמי.

גיל אנוקוב: גם בהצעות לסדר אנחנו שינינו, עשינו, היו דברים מעולם.

שמואל בוקסר: אבל לא רוצים לשנות. נעמי, בבקשה.

נעמי חסון: אני רוצה ברשותכם, ההצעה הזאת מקסימה, נהדרת. אני מחזקת דברי גיל, חברי פה, ההצעה לא מבושלת. מה קיים היום בשטח, לא כולנו מכירים, למרות שאני מכירה הרבה, אבל אני לא מכירה את כל בתי הספר, בטח לא יסודי, חטיבה ותיכון גם יחד. בלי עין הרע, נס-ציונה גדלה. בתל אביב, אפילו בנחלת בנימין יש ספסלים מהסוג הזה. אפילו בשטח הציבורי יש ספסלים כאלה, שיכולים לתת מענה נהדר לכל הגילאים, גם כאלה שהם לא במסגרת בית ספרית, כמו בני הנוער היום, כמו חיליים, כמו מילואימניקים, שזקוקים לאיזושהי עזרה, תמיכה, בני נוער, גם עם צרכים מיוחדים. השמיים הם הגבול. הנושא של ספסל חברתי הוא נהדר, צריך לתחום אותו, צריך להעלות אותו בצורה מבושלת, מה קיים ומה האפשרויות, ואז להעלות אותו פה לשולחן, כדי שנוכל לעשות דיון ולהצביע ולהיות חלק.

שמואל בוקסר: זאת אומרת, שקודם רוצים ללכת לוועדה לדיון, לבדיקה, להיתכנות, ואם הוועדה תחליט שזה באמת שווה, אז נעשה את זה כאן.

נעמי חסון: הכוונה שלי שמי שמעלה הצעה לסדר, עושה את הבדיקה הזאת מקדימה, ואז מעלה את זה לפה, מבושל. וכל הכבוד על הרעיון בגדול.

שמואל בוקסר: ממש לא. נעבור להצבעה.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד להעביר את ההצעה לסדר של חברת המועצה, סמדר אהרוני, לדיון בוועדה למיגור אלימות?

שמואל בוקסר: מי בעד?

בעד: שמואל בוקסר, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, ליאור אלימלך, עמרי רווח, ליאור שרון.

נמנעים: דנה שחק-כץ, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, גיל אנוקוב, נעמי חסון, נאור ירושלמי, גלית אבינועם.

החלטה: מאשרים ברוב קולות להעביר את ההצעה לסדר של חברת המועצה סמדר אהרוני לדיון בוועדה למיגור אלימות.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

גלית אבינועם: מציגה את הצעתה לסדר בנושא אי אכיפה מתמשכת של מטרד רעש חמור בשכונת העמק מבית הכנסת "שערי צדק", המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

אל
ראש העיר
עריית נס ציונה

14/12/2025

הצעה לסדר: אי אכיפה מתמשכת של מטרד רעש חמור בשכונת העמק מבית הכנסת "שערי צדק"

רקע:

בשכונת העמק מזה כמה חודשים קיים מטרד רעש מתמשך, חמור ובלתי סביר, המתרחש מדי שיש לפני כניסת השבת בשכונה שצביונה חילונית, ואשר עד כה לא זכה לכל מענה אפקטיבי מצד גורמי האכיפה. אלא פוגעים בעקרון השוויון ובמבחן המידתיות.

בית כנסת פרטי בשם "שערי צדק" בחר, באופן מודע ושיטתי, להציב רמקולים המכוונים לעבר שכונה חילונית, ולהשמיע מוזיקה בעוצמה גבוהה לפני כניסת השבת. לא מדובר בפעמון עדין, לא בקריאה סמלית, אלא בהגברה בוטה החודרת לבתים, סוגרת חלונות, ומפרה באופן ממשי את איכות החיים של התושבים.

חופש פולחן אינו חופש להטרדה ומסורת בית ישראל אינה היתר לרמיסת המרחב הציבורי, אלא עם רגישות דתית אינם יכולים לבוא על חשבון החוק, הסדר והזכות הבסיסית לשקט.

היעדר האכיפה במקרה זה יוצר תחושה קשה של אכיפה סלקטיבית ובררנית, של כניעה למפגע מתמשך בשם "סטטוס קוו" מדומיין. תושבי שכונת העמק, ואני בתוכם אינם מחויבים לשאת על גבם מפגע רעש רק משום שהוא עטוף במעטפת דתית.

הצעת החלטה:

1. יאכפו תקנות מניעת רעש במקרה זה ובמקרים נוספים דומים באם ישנם בעיר.
3. יינקטו צעדים מידיים ע"י אגף הפיקוח והשיטור על מנת להביא להפסקת המטרד קרי: הסרת הרמקולים מגג בית הכנסת כפי שמופיעים בתמונה המצב.

גלית אבינועם: אני רק אומרת שאני מדברת בשם תושבי שכונת העמק, שסובלים מהמפגע הזה, לאורך רחוב הכרמים, הכרמים 16 ו-17, רחוב הפרדסים 8, רחוב העומרים 18, כאשר הפגיעה היא פגיעה משמעותית באיכות החיים. מעבר לכך לבית הכנסת הפרטי לא ניתן היתר רלוונטי להשמעת מוזיקה מרמקולים, ולכן הם פועלים ללא היתר בעניין, ואני מניחה שהעובדה הזאת ברת אכיפה על ידי יחידת הפיקוח. ולסיים באמירה חשובה, דרך ארץ קדמה לתורה, ואין דבר פחות יהודי מאשר לכפות מוזיקה ברמקולים על שכנים שמעוניינים במנוחה ביום המנוחה בביתם. היהדות שאני מכירה ומכבדת, היא כזו שמאירה פנים, לא כזו שמשתלטת על המרחב הציבורי בכוח ובניגוד לחוק. זהו מסר ורעש. מסר של הדתה ברעש, זו לא מסורת, ואף אחד לא יכתוב לנו את הפסקול של יום המנוחה שלנו, והשבת לא הופכת נעימה יותר או רגועה יותר עם מטרד הרעש הזה. אני רוצה להעלות את זה לדיון, בבקשה.

שמואל בוקסר: מי מתנגד להצעה?

ערן רפאל: אני מתנגד להצעה.

ליאור שרון: אני רוצה פשוט לענות.

שמואל בוקסר: אני נותן לך את הזמן שלי.

ערן רפאל: דבר ראשון, אני לא מופתע שגברת גלית מעלה עוד פעם הצעות, שרומסות את זכויות תושבי העיר, כשיש להם צל צילו של קשר למסורת ישראל, בגלל שהקריאות האלה הן לא דווקא קריאות של ציבור דתי, וזה לא בשם הדת. אבל דברים שקצת נוגעים למסורת ישראל, תמיד את הראשונה לקפוץ ולהיות נגד ולהיות אנטי. דבר ראשון, כשעברתי על ההצעה לסדר שלך, שוב כמו שלפני כן, את רצופת שקרים. אז ככה גם במה שכתבת "בית הכנסת פרטי בשם שערי צדק בחר באופן מודע ושיטתי להציב רמקולים המכוונים לעבר השכונה", דבר שהוא שקר, היות ומשטרת ישראל, ואפשר לבדוק מול תחנת המשטרה המקומית, שהם פנו אליהם והם בדקו את העניין, הם ביקשו, על אף שלא כל הרמקולים היו מכוונים מלכתחילה לוואלי, הם ביקשו מהם בכל זאת גם את הרמקול היחיד שהיה מכוון לוואלי, לסובב.

גלית אבינועם: הסירו את הרמקולים?

ערן רפאל: לא הסירו את הרמקולים. אני עוד שנייה גם אגע בזה.

גלית אבינועם: יש היתר לרמקולים?

ערן רפאל: יש היתר לרמקולים, כן.

גלית אבינועם: הוא לא נמצא בתיק בניין עיר.

ערן רפאל: אל תפריעי לי.

שמואל בוקסר: נא לא להפריע לו.

גלית אבינועם: ציינתי עובדה.

שמואל בוקסר: לא הפריעו לך, אל תפריעי לאחרים, קצת נימוס.

ערן רפאל: אז את באה ואומרת, שהציבו רמקולים המכוונים לעבר השכונה, זה לא נכון. הרמקול היחיד והבודד, שהוא היה לכיוון השכונה, כבר מלפני הרבה מאוד זמן הוא סובב והוא פונה לשכונת טירת שלום.

איתי דגן יצא מחדר הישיבות

גלית אבינועם: יש כאן שניים בתמונה.

שמואל בוקסר: אני קורא אותך לסדר פעם שנייה.

ליאור אלימלך יצא מחדר הישיבות

ערן רפאל: חשוב לציין דבר נוסף, שעם כל הכבוד לשכונת הוואלי, שאת טוענת שאת מייצגת, דבר ראשון, בפייסבוק השכונתי, שאת העלית שם פוסט מתסיס ומנסה לחרחר ריב ומדון בקרב תושבי העיר ובקרב תושבי השכונה, זה לא בדיוק נראה שאת מייצגת את תושבי השכונה, ובטח לא את רובה, התגובות שם מדברות בעד עצמן. עכשיו, אני אשמח דבר ראשון שתגידי לי איזה חוק. אתה כותבת כאן "אינם יכולים לבוא על חשבון החוק". מה החוק שהוא מפר? זה דבר ראשון שאני רוצה להבין ממך, אבל אני רוצה להגיד עוד דבר. תראי, תושבי שכונת טירת שלום, מושב טירת שלום לשעבר, הרבה מאוד לפני שכבודך הגיע לעיר נס-ציונה, והרבה מאוד לפני שתושבי הוואלי, עם הכבוד הרב שאני רוכש להם, הגיעו לעיר נס-ציונה, לבוא ולהגיד שזה מפריע לצביון של השכונה, הם שמו רמקולים שפונים לשכונה שלהם, ואנשים שם,

גלית אבינועם: זה לא נכון.

ערן רפאל: האנשים שם, אני בדקתי ואימתי את הדברים לפני שאני אומר אותם, ואנשים שם, חילונים ודתיים כאחד, הם מקבלים את זה בצורה חיובית מאוד, ואני אומר שוב, רואים את התגובות אצלך בדף, לא בדף שלי. אני רוצה להגיד, שחמש דקות של קצת שירי שבת, אין שם משיח-משיח, ואין שם שירים אחרים, שלום עליכם.

גלית אבינועם: אוי, קצת שירי שבת. קצת מסורת.

שמואל בוקסר: תפסיקי להפריע.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

ערן רפאל: חמש דקות של שירי שבת, של שלום עליכם, של לכה דודי, או לא יודע משהו כזה או אחר, שהוא משהו אוניברסלי לכל אדם בהיותו יהודי, לא אמור להפריע לאף אחד. כשאנשים הולכים לחוץ לארץ והולכים לבתי חב"ד, אנשים לא דתיים, אנשים לא מסורתיים, אנשים חילוניים ורחוקים, הם מחפשים את המשהו המחבר הזה. אם כבר מעלים משהו שמפריע לסדר הציבורי ומבקש לבדוק עוצמות, אני גר מול הקניותר, ובשבת ההפגנות שאת חלק, שעמדת לצד תומך הטרור איימן עודה, ושאת עומדת,

גלית אבינועם: אתה קראת לי תומכת טרור?

ערן רפאלי: אמרתי עמדת לצד תומך הטרור איימן עודה, אני לא אתן לך את התענוג לרוץ לערוץ 13 ולא רץ נהדרת שוב. את עמדת לצד תומך הטרור איימן עודה, מפריעים כל שבת לכל השכונה בצעקות עם רעל שעה שלמה, רעל יוצא להם מהפה, הרס. אף אחד לא דיבר על זה. כל אחד עושה מה שבא לו, אנחנו לא הפרענו, לא התלוננו, לא אמרנו, רעל יוצא להם שם מהפה. שעה שלמה, זה לא חמש דקות של שירי שבת. לא שמעתי אותך, את עומדת שם בגאווה גדולה, אז כל אחד יתעסק עם הדברים שלו, יתעסק עם העניינים שלו, אל תטיפי לנו מוסר של מה זה יהדות מקרבת או יהדות לא מקרבת. את, עם הרעל שאת עושה, את מחרחרת ריב ומדון. את גורמת לריב סתם בין תושבי העיר. הרוב המוחלט של תושבי העיר, זה לא מפריע להם. והם בעד זה והם לא נגד זה, והדף שלך מוכיח, לא הדף שלי. הרי ודאי שבדף שלי זה היה כתוב ככה. החידוש הגדול שאצלך, אנשים שלך, כותבים אצלך בדף, ואנשים בפורום הזה של תושבי שכונה טירת שלום, זה מה שהם כותבים, והוואלי.

שמאל בוקסר: תודה רבה.

גלית אבינועם: אני יכולה לענות לזה ולהגיד שמכונת הרעל,

(מדברים ביחד)

שמאל בוקסר: את לא יכולה. אני קורא לך לסדר פעם שלישית.

גלית אבינועם: אין לי שום כוונה לצאת.

שמאל בוקסר: אז נעלה את זה להצבעה.

(דין ודברים שאינם מעיקרי הדיון)

ליאור אלימלך שב לחדר הישיבות

שמאל בוקסר: אנחנו יוצאים ל-5 דקות הפסקה.

(לאחר הפסקה)

איתי דגן שב לחדר הישיבות, עמוס לוגסי יצא מחדר הישיבות

שמאל בוקסר: אנחנו חזרנו. אני מקווה שהרוחות נרגעו והתלהטות היצרים התפוגגה. אנחנו עוברים להצבעה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד ההצעה לסדר של חברת המועצה גלית אבינועם, שמבקשת להעלות

אותה כנושא בסדר היום?

שמואל בוקסר: מי בעד?

בעד: דנה שחק-כץ, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, נעמי חסון, גלית אבינועם.

נגד: שמואל בוקסר, ערן רפאל, סמדר אהרוני, ליאור אלימלך, עמרי רווח, ליאור שרון.

נמנעים: איתי דגן, גיל אנוקוב.

החלטה: מחליטים ברוב קולות שלא לכלול את הצעתה של חברת המועצה גלית אבינועם בסדר היום של הישיבה.

שירי פרנצי-כהן: הצעת הסדר הבאה היא שלי. אני ניסיתי להעלות את הנושא באמצעות 9 א' וזה לא צלח ולכן אני מעלה את זה כעת כהצעה לסדר.

מציגה את הצעתה לסדר בנושא התנגדות מועצת העיר להצעת חוק הגיוס במתכונתו הנוכחי, המצ"ב לפרוטוקול, וכדלהלן:

לכבוד:

שמואל בוקסר – ראש העיר

הנדון: הצעה לסדר בנושא התנגדות מועצת העיר להצעת חוק הגיוס במתכונתו הנוכחית

רקע:

נס ציונה היא העיר הבינונית המובילה בארץ בנתוני גיוס, לבנות ולבנים. תושבי נס ציונה ביצעו 196,943 ימי מילואים בשנת 2024. הנוער הערכי והייחודי שלנו מתגייס ותורם, בשם אהבת הארץ ובזכות רוח ההתנדבות והנתינה שהם סופגים בבית ובקהילה.

אין ספק שהגיוס לצה"ל הוא אחד הביטויים המשמעותיים ביותר לשותפות הגורל הישראלית. הוא מגדיר את החוסן הלאומי שלנו, שנשען על אחריות ותרומה משותפת למדינה ולהגנה על אזרחיה. צה"ל זקוק כיום יותר מתמיד לעוד חיילים/ות שיוכלו לשאת בנטל הכבד, ולהקל על אילו שכבר משרתים.

במצב הנוכחי שבו חלק משמעותי מהציבור יהודי, 13% מאוכלוסיית ישראל נכון ל 2025, בשר מבשרה של החברה, לא לוקח חלק בנטל ההגנה על ביטחון המדינה הוא עיוות מוסרי בלתי נסבל.

התעצמות החברתיות שבאו לביטוי בשנתיים האחרונות הם פועל של נכונות להקרבה, צדקת הדרך, סולידריות חברתית ואחריות ההדדית. שלצערנו הרב חלק מהציבור היהודי לא לוקח בו חלק.

נימוקים:

1. הצעת החוק לא מחזקת במידה הנדרשת את החוסן הלאומי בתקופה ביטחונית רגישה. כשחלק נושאים בעול וחלק לא מבוטל עדיין פטורים ממנו, נפגעת תחושת הערבות ההדדית המהווה יסוד לחברה הישראלית.
2. החוק במתכונתו הנוכחית לא מחזק את אמון הציבור המשרת במוסדות המדינה.
3. נס ציונה תופסת מקום מרכזי בדיון הערכי. העיר מובילה בגיוס ומחנכת לאורך שנים לערכים של שירות, מחויבות והתנדבות. אמירה מוסרית ברורה מצד חברי מועצת העיר נס ציונה והחשיבות הרבה שהם רואים בשרות בצבא בכלל ובשרות משמעותי בפרט. בקרב חברי המועצה ישנם רבים שיצאו בקריאות ברורות במהלך השנים האחרונות בעד גיוס שווה לכולם, ולכן אנו בטוחים שכל חברי המועצה יתמכו בהצעה זו.

הצעת החלטה:

1. מועצת העיר נס ציונה תצהיר כי חוק הגיוס במתכונתו הנוכחית לא מחזקת את החוסן הלאומי והערבות ההדדית כנדרש.
2. העיר נס ציונה תצטרף רשמית למכתב ראשי הרשויות, הקורא לממשלה לחוקק חוק גיוס אמיתי, שוויוני ומאחד.
3. עיריית נס ציונה, תפתח תחזק ותעודד תכניות החינוך, לגיוס לצבא, לערכים, התנדבות ותרומה לקהילה, כחלק מהמחויבות העירונית למובילות ולחיזוק החוסן הלאומי.

שמואל בוקסר: כמה ימי מילואים בנס ציונה?

שירי פרנצי-כהן: 196,943 ימי מילואים בשנת 2024.

שמואל בוקסר: מאיפה יש לך את הנתון הזה?

שירי פרנצי-כהן: יש לי. ממשיכה להציג את הצעתה לסדר.

שמואל בוקסר: מה את מציעה?

שירי פרנצי-כהן: אני מציעה לקיים על זה דיון. הסיבה שאני רוצה שנקיים על זה דיון, א' – זה מגיע פעם שניה לשולחן המועצה. פעם שעברה חסמו אותנו, אבל הפעם זה בא כחוק, מה שנקרא. ואני רוצה לומר לכם, שלכתוב פוסטים בפייסבוק זה מעולה, זה מהמם וזה מצוין, אבל אנחנו צריכים לצקת קצת בשר. אין לנו הרבה בשר כי אנחנו לא בכנסת ולא בממשלה, והבשר היחיד שיש לנו, זה באמת, א' - להצהיר שאנחנו מאמינים שהחוק הזה צריך להיות מחוקק קצת אחרת. ושתיים, זה להצטרף למכתב של ראשי הרשויות, שקורא לממשלה מחוקק חוק גיוס אמיתי. היה ניסיון של סגני ראש עיר, שבהם אני חושבת, שיהודה, שלא פה, חתם, ליאור חתם, וגם סמדר חתמה.

סמדר אהרוני: והיו עוד סגנים ברחבי הארץ שחתמו. וגם חברי מועצה.

שירי פרנצי-כהן: אני חושבת שזה מצוין, אבל מכתב ראשי הרשויות הוא מאוד מאוד חשוב. הוא עשה תהודה עצומה בכל הרשתות ובכל החדשות. ואני חושבת שנס-ציונה צריכה להצטרף למכתב הזה. יותר מזה, אנחנו כל הזמן, גם ראש העיר בעצמו הוציא פוסטים בנושא, אנחנו מעודדים את בני הנוער, היה לנו על זה דיונים, גם אם אתה זוכר, אני פונה לערן, כי כשדיברנו על סיטין ועל שירות לצה"ל, וחינוך לשירות בצה"ל, וסיכמנו שזה כל כך חשוב, בעיקר אחרי שנתיים וחצי של מלחמה.

עמוס לוגסי שב לחדר הישיבות

ואני חושבת שצריך לקיים על זה דיון. א', לקיים דיון זה תמיד טוב. תמיד אפשר להצביע גם נגד, אם אתם חושבים נגד. ואני קוראת לכם גם להצביע בעד כדי לקיים דיון, וגם להצביע אחר כך בעד, כדי שנצביע על הצעות ההחלטה האלה, שאני חושבת שאין בהם שום דבר נגד, הם רק בעד. הם בעד גיוס לכולם, הם בעד שנחזק את צה"ל כי הוא צריך. אתמול בדיוק שמעתי שהרמטכ"ל פנה, שצריך לוחמים ולוחמות. כולנו צריכים את זה. בלעדי זה, אין מדינה וגם אין נס-ציונה. אנחנו צריכים את זה. אז אני קוראת לכם פשוט לקיים על זה דיון.

שמואל בוקסר: וגם אלה שלא הולכים למילואים, שיחזרו לצבא ויתגייסו למילואים.

שירי פרנצי-כהן: אתה צודק, זה בלי קשר.

שמואל בוקסר: קודם כל. אחר כך נדבר.

שירי פרנצי-כהן: זה לא קודם כל, צריך חיילים בסדיר.

שמואל בוקסר: זו זכותי להגיד מה שאני רוצה.

שירי פרנצי-כהן: סבבה. אז בוא תגיד, בוא נעשה דיון ותגיד את דעתך.

שמואל בוקסר: מי מתנגד? אין התנגדות, בואו נעלה את זה להצבעה.

עו"ד שולמית מנדלמן-כהן: מי בעד להעלות את הצעתה של חברת המועצה שירי פרנצי כהן לסדר היום ולדון, ולתמוך בהצעת ההחלטה.

שמואל בוקסר: מי בעד?

בעד: דנה שחק-כץ, איתי דגן, שירי פרנצי-כהן, גיל אנוקוב, נעמי חסון, גלית אבינועם.

נגד: שמואל בוקסר, עמוס לוגסי, ערן רפאל, סמדר אהרוני, ליאור אלימלך, עמרי רווח, ליאור שרון.

החלטה: מחליטים ברוב קולות שלא לכלול את הצעתה של חברת המועצה שירי פרנצי-כהן בסדר היום של הישיבה

סמדר אהרוני: ראש העיר, כדאי שתאמר מדוע, צריך להסביר את זה.

שמואל בוקסר: אני רוצה להגיד לכם.

שירי פרנצי-כהן: התנגדתם לא להצעת החלטה, להעלות לדיון.

שמואל בוקסר: אני רוצה להגיד לך, בתור אחד שעשה, לפי חשבוני, סדר גודל במהלך חיי כ-2,000 ימי מילואים, אני חושב שזה יותר מכל המילואים שכולם עשו פה, אם עשו בכלל.

שירי פרנצי-כהן: מה זה קשור?

גיל אנוקוב: לא עשיתי 2,000, עשיתי מספיק.

שמואל בוקסר: אמרתי יותר אבל מכל אלה שפה.

גיל אנוקוב: אנחנו לא עושים תחרויות.

שירי פרנצי-כהן: אנחנו לא עושים תחרויות. ממש לא.

נעמי חסון: לא צריך גם להקטין אנשים.

שמואל בוקסר: ואני עשיתי מילואים עד גיל 70. אני רוצה להגיד לכם, אנחנו נכנסים לשנת בחירות, הלוא זה רק ההתחלה. יעלו פה נושאים מכל צידי המפה הפוליטית, אנחנו נשמור את מועצת העיר נקייה ורחוקה מהפוליטיקה הארצית, לחלוטין.

שירי פרנצי-כהן: אין פה ימין ושמאל. זה דין שווה לכולם.

שמואל בוקסר: כן, אל תפריעי לי. אני חותם כראש עיר על ניירות עמדה של מרכז השלטון המקומי. ורק לסבר את האוזן, לא מזמן אחד מראשי הערים ביהודה, שם מכתב בדיוק הפוך. באו אליי, אתה חותם? אמרתי לו לא. אני לא חותם, לא לפה, לא לפה, לא לפה ולא לשם. אני ראש העיר של כל נס-ציונה, אני לא הולך לבדוק בציציות כל אחד מה הוא מצביע, וזה לא מעניין אותי. אני, הסולידריות שלי היא מרכז השלטון המקומי. כשמרכז השלטון המקומי יוצא עם קול קורא, גם דברים שאני אישית נגד, אני חותם, כי זה ראשי הערים, וזה הסולידריות.

שירי פרנצי-כהן: אני יכולה לשאול אותך מה דעתך?

שמואל בוקסר: לא, את לא יכולה לשאול את דעתי.

שירי פרנצי-כהן: גיוס שווה לכולם?

שמואל בוקסר: אל תשאלי את דעתי, אני לא מכניס לפה את הפוליטיקה הארצית. תודה רבה.

מליאה מן המניין 1/2026 - 20/1/2026

סעיף מס' 5 – עדכונים

שמואל בוקסר: לפני הנאומים מהמקום, אנחנו נעשה עדכון על נזקי הסופה האחרונה. אתם רואים, נפלו שלושה עצי ענק בכניסה למליבו, רחוב מנחם בגין 1. תראו איך הם נפלו. זקופים, ולא עשו בהם גרדום, אבל הם נפלו.

גיל אנוקוב: מה יהיה עם סקר העצים, ראש העיר?

שמואל בוקסר: זה רק עדכון, זה לא דיון. החורף הזה עד עכשיו נפלו 25 עצים. 20 עצים במרחב הציבורי, ועוד 5 עצים פרטיים. ברוש, אם מגרדמים, מי שלא יודע, אם חותכים לו את הצמרת, הוא מת, אסור לחתוך. הברוש הזה הוא בן בערך 12, נפל. עץ צאלון בן 4, נפל. עץ ענק, זה בטוסקנה. אם היה נופל על מישהו, אלוהים ישמור. עץ שלא גורדם. העץ הזה, דרך אגב, זה בפסגת סלע, על יד הבית של נאור, לא גורדם. זה עץ, אני מעריך, סדר גודל של כמעט 40 שנה. הוא נפל, והוא לא היה על מדרכה, שיגידו בית שורשים קטן. הוא היה בגינה, אתם רואים את הגינה. אלוהים ישמור, אם חס וחלילה זה היה נפל על מישהו. עץ כזה שוקל אולי 10 טון. הנה החלוקה, דרך אגב, החלוקה בין מרחב ציבורי ומקומי. הנה החלוקה לפי שכונות, ואני מקווה שזה יהיה הסוף, אבל מדובר, לדאובנו, על 30 עצים.

סמדר אהרוני: מדברים על רוחות בימים הקרובים.

שמואל בוקסר: כן, מדברים עוד פעם על סופות. רק לסבר את האוזן, ואני רוצה להגיד לכם באחריות מלאה, אנחנו בדקנו את כל העצים, אף עץ מאלה שנפלו, לא גורדם, ואני מוכן לקחת את מי שרוצה לסיור בעיר, להראות עצים שגורדמו לפני 30 שנה, והם עומדים חיים, בסדר, לא קרה להם שום דבר. דרך אגב, סקר עצים בודק אחיזה של עצים עד 30 קמ"ש. עברנו את זה ביום העצמאות שעבר, היה סיפור, הלא דחינו את יום העצמאות בגלל הסופה, באה המשטרה, אמרה תבדוק ל-70, אמרתי אתם תבדקו. אנחנו בודקים לפי התקן ל-30. בסוף, דחינו את האירועים, בגלל כל הסיפור של השריפות הגדולות והכל. אבל זה המצב, אף עץ מאלה שנפלו לא גורדם. והעצים שימשיכו ליפול, חלילה וחס, בסופות, זה העצים דווקא הגדולים, שכבר בני 30, 40, 25. נפלו לנו בסביוני הפארק עצים בני 32, לא מעט. במזל שברו מכוניות, שברו מרפסות, נקווה באמת, אנחנו נפנה, כמו שאמרנו אז ב-9(א'), שנדמה לי שזה היה, לפקיד היערות. כבר הלכתי סיבוב עם אגרונום, אחד האגרונומים אמר שאני צודק. הגיע לפקידים, אמרו לא, אם הם לא יסכימו לעשות את זה מושכל, כמו שצריך, וכמו שאנחנו יודעים לעשות טוב, אנחנו נעביר אליהם את האחריות אם חס וחלילה יקרה משהו. תודה רבה. נאומים מהמקום.

סעיף מס' 6 – נאומים מהמקום

דנה שחק-כץ: אדוני ראש העיר, חברות וחברי המועצה, ביום שלישי, ה-6.1, לא יכולתי להיות נוכחת כאן פיזית, וצפיתי בישיבה מהבית דרך השידור המצולם. מה שראיתי היה בעיניי קשה מאוד. כצופה, הייתה תחושה ברורה של אלימות. לא אלימות פיזית, אך בהחלט אלימות מילולית, רגשית ופסיכולוגית. קבוצה של אנשים, שצועקים שוב ושוב על אדם אחד, שעומד מולם לבד, משתמשים בשפה ובכלים, שלא מכבדים אף אחד, ובעיקר לא את עצמם. אני יודעת, מניסיון אישי, שמה שמרגישים בתוך החדר הזה, לא תמיד זהה למה שנראה דרך המצלמה. אבל הציבור לא נמצא בחדר, הציבור רואה את מה שמצולם. חשוב לי להתעכב כאן על עיקרון בסיסי. ההתנהלות שלנו אינה אמורה להיות תגובת נגד להתנהלות של מי שיושב מולנו. ההתנהלות שלנו היא בחירה. בחירה אישית, מודעת, יומיומית, איך אנחנו מדברים, איך אנחנו מקשיבים ואיך אנחנו מתנהלים, גם כשאנחנו לא מסכימים אחד עם השנייה. לכל אחד ואחת מאיתנו יש אחריות אישית, לא על האחר, אלא על עצמנו בלבד, על השפה שאנחנו בוחרים, על הטון ועל הגבולות שאנחנו שמים לאחרים ולנו. אנחנו לא בוחרים לאבד את הערכים שלנו בגלל הכעס, ולא לאפשר לאף אחד לערער את הדרך שבה אנחנו בחרנו להתנהל במרחב הציבורי. אני חושבת שזה רגע שבו כולנו, ואני אומרת את זה גם על עצמי, צריכים לעצור ולעשות חשבון נפש. לא האשמות, לא הצבעה על האחרים, אלא בדיקה פנימית, איזה הערכים הביאו אותנו לשולחן הזה שאנחנו יושבים בו היום, מה הציבור צריך לראות כשהוא פותח את השידור של מועצת העיר, ואיזה מודל התנהגותי אנחנו מציבים לילדים שלנו, לנוער שלנו ולתושבים שצופים בנו. מה שהיה באותה ישיבה, שהגיעה לצערנו גם לכותרות הארציות, לא שיקף עיר חזקה ובטוחה בעצמה. זו סיטואציה שלא היינו מוכנים לקבל בשום מסגרת חינוכית, בוודאי שלא כאן, סביב שולחן המועצה. קשה לי להאמין שיש כאן מישהו שגאה בסרטון הזה, או מרוצה מהאופן שבו הוא הוצג לציבור. אולי דווקא המבט בחוץ, דרך המסך, דרך העיניים של התושבים, הוא הזדמנות. הזדמנות לבחון מציאות והזדמנות אמיתית לשינוי. נס-ציונה ראויה לשיח אחר, מכבד יותר, בוגר יותר, כזה שגם כשיש מחלוקות עמוקות, הדרך נשארת ראויה. תודה.

גיל אנוקוב: נאור העביר אלי. הוא שלח לך?

שמואל בוקסר: לא. בינתיים נעמי תתחיל.

נעמי חסון: חודש מרץ קרב ובא. זהו חודש שנהוג לציין את חודש האישה, סביב יום האישה הבינלאומי החל ב-8 לחודש. זוהי הזדמנות להעלות את החשיבות הציבורית לכל האתגרים וההישגים של נשים בכל תחומי החיים, בכל גיל וגיל. בכל שנה ושנה מנצלים את חודש מרץ כולו לאירועים סביב נשיות, אתגרים, שאיפות, הגשמה, ניהול קריירה מול ניהול בית ועוד ועוד. בהמשך לנאום שלי מן המקום משנה שעברה, בדיוק סביב אותו זמן בשנה, אני מצפה שהשנה יזמנו את כל חברות המועצה לשיח פורה, לבניית התוכן

והאירועים הרלוונטיים לחודש האישה. בשיתוף, בשיח ובחשיבה משותפת וסיעור מוחות, נבנה, לדעתי, את התכנים הכי מתאימים לתושבי ותושבות העיר נס-ציונה. בנוסף, כל חברי המועצה, גם נשים וגם גברים כאחד, ראויים לקבל הזמנות לאירועי העירייה בכלל, ואירועי חודש האישה בפרט.

שמואל בוקסר: תודה רבה, גיל. גיל, נמצאה האבדה.

גיל אנוקוב: בהמשך לדיון בישיבות מועצה קודמות, ישיבות בהן מחיתי על ייקור ארנונה. ייקור הארנונה בכהונת הקואליציה הצרה שלך, ראש העיר, וזאת, במקום לפתח מקורות הכנסה נוספים לעיריית נס-ציונה, העליתי היום את השאלתה לעניין הכנסות העירייה משלטי חוצות. עיריית נס-ציונה החליטה לפני חודשים מספר למסור את הזיכיון לפרסום על שלטי חוצות בעיר, מזכיון שפעל בעיר שנים רבות, לחברה הכלכלית. הזכיון העביר כל שנה סך שלא פחת מ-750 אלף שקל, לעומת מה שהתברר היום, התחשבות עתידית עם החכ"ל, שתשלם בהתאם לביצועים. העירייה מפסידה מההחלטה התמוהה הזאת הכנסה של מאות אלפי שקלים. הפסד הכנסה זה מצטרף לסכום המגוון והפתטי, כ-300 אלף שקל, שהחברה הכלכלית משלמת לעיריית נס-ציונה על זכות השימוש בנכסי העירייה להתקנת פאנלים סולריים. אז מכובדי, ראש העיר וכל חברי המועצה פה, וחברי הקואליציה, במקום לבחור בדרך הקלה להיכנס לכיס של התושבים ובעלי עסקים בעיר, ולהעלות ארנונה, שנסו מותניים ומקסמו את הכנסות העירייה, באוקטובר 2028 הציבור יזכור לכם את זה. ואני רוצה לגעת פה בנושא השיח, גם על השיח לגבי שחברת המועצה קראה פה לסמדר אהרוני שקרנית, וגם האירועים שקרו פה בישיבת המועצה, אנחנו חושבים שאנחנו צריכים לשדרג את העניין הזה, להשתמש בשיח מכבד, ואני מצפה לגלית שתתנצל בפני סמדר אהרוני.

סמדר אהרוני: תודה.

שמואל בוקסר: תודה רבה. סמדר.

ליאור אלימלך: לי גם זכות לנאום, אני מעביר את הדקה שלי לסמדר.

סמדר אהרוני: ראש העיר, חבריי וחברותיי למועצת העיר. כל אחד ואחת מאיתנו נמצא פה בשליחות של בוחריו, מי ותיק יותר כמוני וכחברי עמוס לוגסי ומי שנמצאת פה חודשים ספורים, כמו דנה שחק-כץ. כולנו, ללא ספק, באנו לשרת את הציבור, לדאוג לצרכיו ולקדם את רצונותיו. עיני הציבור נשואות אלינו, יש להם ציפייה מאיתנו. בדבריי אני לא באה לייצג צד פוליטי כזה או אחר, אלא את אלה שחרדים לגורלו של הבית הזה ואת תדמיתה של העיר נס-ציונה. האירועים האחרונים בישיבות המועצה הם רק הסימפטום. סימפטום כואב ומצער, המעיד על מדרון חלקלק, שכולנו הדרדרנו בו. אני רוצה לדבר על מה שקורה כאן בישיבות מול המצלמות, אבל לא רק. גם על מה שקורה כאשר הם כבות, או בישיבות שאינן מצולמות. לאורך כל חיי פוליטיים, אני יודעת שדמוקרטיה זקוקה לאופוזיציה. זה לא עניין פוליטי, זה עיקרון יסודי. חבריי

לאופוזיציה, אני פונה אליכם בלב פתוח ובנפש חפצה. הסגנון הלעומתי, ההפרעות הבלתי פוסקות, הניסיונות לפוצץ כל ישיבה או דיון ענייני, בצעקות לא פוגעים רק בנו, הם מעקרים את הכוח של כל אחד ואחת מאיתנו. חוסר היכולת של כל אחד ואחת מאיתנו להתגבר על יצרו, לא ללגלג, לא להשמיץ, לא לצאת מהחדר כשמשוה לא מוצא חן בעינינו, פוגע ומעכב החלטות גורליות לתושב, מחינוך ועד רווחה. וכמובן, בהתמודדות בשעת חירום, שהציפייה מאיתנו שנתאחד כאיש אחד, לצלוח את הימים הקשים. כשאנו בוחרים בשיח מתלהם, המקצועיות נבלעת ברעשי הרקע. תהליך ההחלטות מקבל אופי אחר והביקורת הנשמעת נופלת על אוזניים ערלות. זה לא שירות לציבור. תושבים המביטים מהצד רואים התגוששות של גלדיאטורים בזירה, וזו לא הסיבה שהם בחרו בנו. הם בחרו להצביע עבור כל אחד ואחת מאיתנו. הם חיפשו מנהיגים שיקדמו את העיר, שיובילו אותה. מנהיגות שתדע לשתף פעולה בשגרה ובחירום, ותפעל לשמור על צביונה של העיר. הרצון לנצח את הדיון, לתפוס את השני בקלקלתו, גורמים לפגיעה בכל מי שמנסה לומר משהו, החל ממשפחות שכולות, כלה בנושא של נפילת עצים ופגיעה בחיי אדם, ועוד נושאים כאלה ואחרים. אני קוראת לכולנו, אופוזיציה וקואליציה כאחד. בואו נתווכח בלהט, אבל בכבוד. בואו נעשה, שהקולות שייצאו מהחדר הזה יהיו קולות של עשייה ולא קולות של העלבות אישיות, שמביישות את כולנו, את העיר ואת תושביה כאחד. ואני רוצה להוסיף, הפנייה היא לא רק לחברי האופוזיציה, גם לחברי לקואליציה. אני מאוד מאוד מבקשת ורוצה, במיוחד לאור הקולות שאני שומעת בציבור בזמן האחרון, שכולם מבקשים, חברה, תקיימו דיון. זה בסדר להתווכח, זה בסדר לא להסכים, בואו נעשה את זה בכבוד הדדי. תודה רבה.

שמואל בוקסר: עמרי, אתה מוותר?

עמרי רווח: כן.

גלית אבינועם: ביום ה-6.1.2026, במהלך ישיבת מליאה מועצת העיר, אמרת משפטים פוגעניים במסגרת המליאה. מדובר באמירות מכפישות, מבזות, שמטרתן השתקה ויצירה דה-לגיטימציה ציבורית, שנאמרו בפומבי במליאה, כאשר היא מוקלטת ומשודרת בשידור חי, כלפיי, חברת מועצה מכהנת, שהתמודדה נגדך על רשות העיר. האמירות נאמרו בקול, בנוכחות חברי מועצה מהקואליציה, הנהלה בכירה ותועדו. מיד לאחר שנאמרו, בחרת להכחיש את עצם אמירתך, למרות שידעת היטב מה אמרת, ולמרות שהדברים נשמעו והובנו על ידי הנוכחים. תוך כדי הפעלת את חבריך לקואליציה על מנת שיתמכו בדבריך, כולל פנייה ישירה אל מנכ"לית העירייה, עורכת הדין דפנה קירו, שישבה סמוך אליך, ואשר איבדה זמנית את חוש השמיעה. אירוע זה משתלב בדפוס רחב, עקבי ומתמשך של פגיעה ביכולתי למלא את תפקידי כנבחרת ציבור. בפועל, אני נתקלת בהדרה והשתקה במסגרת עבודת המועצה והוועדות השונות,

לרבות ועדת מלגות, ביטחון, הנחות, כספים וסביבה. דפוס זה מתבטא בצמצום זכות הדיבור, קטיעת דבריי בזלזול פומבי, וביצירת אווירה עוינת ודה-לגיטימציה, באופן הפוגע ביכולת לקיים דיון ענייני כנדרש בדיון.

ערן רפאל: שקר.

גלית אבינועם: התנהלות זו חורגת מכל נורמה של דיון ציבורי תקין. לא מדובר באי הבנה, לא מדובר בפרשנות ולא בוויכוח פוליטי. מדובר בשימוש בכוח מעמדך כדי להעליב נבחרת ציבור, ולאחר מכן להכחיש את הדברים באופן פומבי, תוך כדי ניסיון לערער על עצם תפיסת המציאות של מי שנפגעה מהם. מעבר לפגיעה האישית, מדובר בפגיעה חמורה במעמד חברי המועצה מהאופוזיציה, ובייחוד נשים, בזכות המיעוט לדיון ובאמון הציבור במוסד השלטון המקורי, עיריית נס-ציונה. אמירות מסוג זה והכחשתן לאחר מכן, אינן יכולות להיחשב להתנהלות לגיטימית או נורמטיבית של ראש רשות. נס-ציונה אינה זקוקה ליחסי ציבור, לאגף דוברות מנופח, או ליועצים אסטרטגיים, שעבדו בקמפיין שלך, באלפי שקלים בריטיינר חודשי. היא זקוקה למערכת שמכבדת נבחרות ציבור. לאור האמור לעיל, אני דורשת ממך את הצעדים הבאים - התנצלות פומבית, ברורה וחד משמעית על האמירות שנאמרו כלפיי, ללא הסתייגות, הכחשה או ניסיונות למסגר מחדש. פרסום ההתנצלות במליאת מועצת העיר הבאה, ובאמצעי התקשורת הרשמיים של עיריית נס-ציונה, באותו היקף פומבי שבו נאמרו הדברים, והתחייבות מפורשת להתנהלות מכבדת ותקינה לכלל חברי המועצה, ללא שימוש באמירות מבזות ומשתיקות. הנחיה ברורה לכלל הקואליציה שלך, כי אין לגבות, להדהד או לנרמל התנהגות מסוג זה במסגרת עבודת המועצה בוועדות. מכתב זה אינו נכתב מתוך עימות אישי, אלא מתוך חובתי כנבחרת ציבור, להציב גבולות ברורים להתנהלות שלך, כראש עיר, שאיננה ראויה ואיננה נורמטיבית. הימנעות מהתנצלות או המשך הכחשה של הדברים, תיתפס כהמשך דפוס ההתנהלות. אני מצפה ממך למענה ברור, ענייני ובלתי מתחמק.

עמרי רווח: אני כן אשא את הנאום שלי ואני אגיד, שביטלתי אותו קודם, כי באמת היו פה אמירות משני הצדדים, שאני לקחתי אותם באמת לתשומת ליבי, ובמחשבה שנייה, למרות שאמרתי שאני לא אגיד את הדברים, אני מרגיש שאני סוג של שותף לאירוע, ואני בוחר להגיד אותם. גם אני, דרך אגב, ברמה אישית, אני לא סניגור של אף אחד, אבל גם אני ברמה אישית נכויתי מאוד מאוד קשה מחברת המועצה גלית אבינועם, ואני אומר לכם, שהעניין הזה הוא עדיין בתהליך, ואני מאמין שעוד יהיו לו השלכות. אני לא אשתף אתכם, אבל אני אגיד לכם את כל מה שאני בכל זאת כתבתי. אז לא כל יום אני בוחר לעמוד כאן ולומר את הדברים באופן כה ברור, אבל יש רגעים, שבהם השתיקה היא שותפות וההתעלמות היא כישלון מוסרי. חברת המועצה, גלית אבינועם, הפכה את מועצת העיר לזירה של פרובוקציות. במקום לשאול שאלות ענייניות, היא מחפשת על בסיס קבוע קטטות. במקום לשפר את המערכת, היא משבשת אותה. במקום לשרת את התושבים, אני אומר לכם, היא משתמשת בהם. חוצה בכל הזדמנות את כל הקווים

האדומים המוסריים שקיימים. כך תועדה שהיא צועקת בושה לעבר אם שכולה, תושבת העיר שאיבדה את בנה, לוחם צה"ל בקרב. ואם זה לא מספיק, היא עשתה זאת כשהאם עמדה ומחתה בכאב מול חבר כנסת שהתבטא נגד חיילי צה"ל. מי שמדברת גבוהה על ערכים, מצאה לנכון לבייש את זו ששילמה את המחיר היקר מכל. ואני אומר לכם, זה לא מקרה, זה דפוס. גלית בונה את עצמה על תחושת קורבנות מומצאת, כשבפועל היא זו שפוגעת, משפילה, מסיתה, מתעמרת. היא מדברת לעובדי העירייה בחוסר כבוד, משתקת ועדות, מונעת שיח מקצועי. מנצלת כל נושא רגיש, חטופים, נופלים, ניצולי שואה כדי לעורר סערה, גם בדיון היום, ולהציג את עצמה כמותקפת. אבל האמת, גלית, היא הפוכה. את התוקפת. הציבור בנס-ציונה לא טיפש. הוא רואה, הוא מבין. בעוד שנתיים וחצי, כשלא תהיי כאן יותר, כשישאלו אותך, או כשתשאלי את עצמך מה עשית בארבע וחצי שנים כחברת מועצה, מה תעני? מה תגידי שהשארית מאחוריך? מה תספרי שתרמת לתושבים? מה יגידו הבוחרים שלך, אלה שאמרת להם לפני הבחירות, תמותו? כן, זה מתועד וזה שלך. גם אם תמשיכי להכחיש, אז הנה מה שיזכרו: שצחקת בפני אמא שכולה. שתיקנת אם שכולה על תאריך, לא של חג. גיחכה. שהיית חלק מאירוע, שהביא את חבר הכנסת שהתבטא, שהצבא שלכם הוא צבא כיבוש, הורג ילדים פלסטינים, לעיר שממנה יצאו נופלים, פצועים, חיילים שעדיין נלחמים. שהשתלטת על ישיבות, הפכת ועדות לקרקס, הפכת כל ויכוח לגיטימי לדרמה, ואת כל זה עטפת במילים גבוהות, כמו דמוקרטיה וצדק. אבל אני אומר לך, שבשטח שיסעת, פילגת, חרחרת. מה עוד, גלית? כל דבר שמריח ממנו יהדות, את מקטלגת מיד כחשוק. ביטול כל מה שמריח כערכים, שורשים של יהדות, הפכת כל שיח ענייני לקרב אישי. כל מי שלא הסכים איתך, הפך לאויב, וזה לא נגמר שם. תלונות שווא למשטרה, תלונות שווא למשרד הפנים. זלזול בעובדי העירייה, העלבה, ביסור או בעקיפין, אנשים שמנסים לעבוד, העסקה של הנהלת העיר ברעיונות לא ישימים פעם אחר פעם. מתעלמת מעובדות ולא עוצרת שם. אין גבול שאת לא מוכנה לחצות, אין ערך שאת לא מוכנה לרמוס. וברשתות, את עוטפת הכול בנרטיב של קורבן. אני אומר לך, את לא הקורבן, את הפוגעת. וזה קורה כל שבוע בכל פורום, בכל דיון. אז גלית, לאן את לוקחת את זה? כשתשבי בבית ותגידי הייתי חברת מועצה, מה תספרי? שצילמת, שהתלהמת, שהתלוננת, שצעקת? לא הכול אישי, לא כל דבר עלייך, והכי גרוע, עשית את זה על גב של אנשים אמיתיים, של כולנו, של העיר, של תושבים, של עובדי עירייה. הדיונים כאן הפכו לקרקס. התרבות הפכה לתרבות דיון מכוערת, צורחת, אלימה. העיר הזאת מתמודדת עם אתגרים עצומים - מלחמה, חינוך, ילדים, כלכלה,

שירי פרנצי-כהן: אין פה גבול לנאום?

עמרי רווח: ואת עוסקת בשטויות, בזוטות. אז לפני שאת כותבת את הפוסט הבא, לפני שאת מצלמת את הסרטון הבא, לפני שאת מייצרת עוד רגע של דרמה, תשאלי את עצמך בשביל מה את כאן, כי אנחנו כולנו כאן בשביל הציבור, ואת נדמה ששכחת את זה מזמן.

שמואל בוקסר: תודה רבה. תודה לתושבי נס-ציונה שצפו בישיבה, תודה לנוכחים, להתראות בישיבה הבאה.

הישיבה ננעלה

